

मुंबई इमारत दुरुस्ती व पुनर्रचना मंडळ, मुंबई

बुधवार, दि. ९ एप्रिल १९९० रोजी झालेल्या मंडळाच्या ४३ व्या बैठकीचा कार्यवृत्तांत.

.....

४३ वी बैठक

मुंबई इमारत दुरुस्ती व पुनर्रचना मंडळाची बुधवार, दिनांक : ९ एप्रिल १९९० रोजी दुपारी ११.०० वाजता गृहनिर्माण भवन, सभागृह, तिसरा मजला येथे संपन्न झाली.

या बैठकीस पुढील मान्यवर उपस्थित होते.

१]	अॅक्झेक्यूटिव्ह श्री मधु चव्हाण	सभापती
२]	श्री अशोक लाल	मुख्य अधिकारी
३]	श्री. वि. म. कोकणे	उपसचिव/महाराष्ट्र शासन
४]	श्री अरविंद रेळे	सदस्य
५]	श्री विनोद खोपकर	"
६]	श्री चंद्रकांत विश्वासराव	"
७]	श्री अमोद उत्तपकर	"
८]	श्री भालचंद्र ठाकूर	"
९]	श्री दगडू सकपाळ	"
१०]	श्री देवदास साटम	"
११]	श्री प्रकाश भुवड	"
१२]	श्री दिलीप गोडाबे	"
१३]	श्री गणेश तिकोने	"
१४]	डॉ. विनोद मेहता	"
१५]	श्री अनंत पालकर	"
१६]	श्री अभय सावरकर	"
१७]	श्री दाजी मोडक	"
१८]	प्रमुख अतिथि भयंता, म. न. पा. यांचे प्रतिनिधी	निर्मांक
१९]	उपकर निर्धारक व संकलक [शहरे] म. न. पा.	"

बैठकीच्या सुरवातीस मा. सभापती यांनी सर्व सन्माननीय सदस्यांचे व अधिका-यांचे स्वागत करून दक्षिण परिमंडळाच्या उपमुख्य अतिथि भयंता [दक्षिण] या पदावर श्री वणीकर यांची नियुक्ती करण्यात आल्याचे निदर्शनास आणून सर्व सभा-सदस्यांच्यावतीने त्यांचे स्वागत करून सचिव, श्री. गद्रे यांना आजच्या

बैठकीचे कामकाज ^{सुरु} करण्याच्या सूचना दिल्या.

व निवासी कार्यकारी अभियंता
श्री गद्रे, सचिव यांनी उपस्थित सचिवी स्वागत करून व नवीन वर्षाच्या
शुभेच्छा देउन कामकाजास सुरवात केली.

बाब क्रमांक : ४३/१

विषय :- [अ] मंडळाच्या दि. ६.३.९७ रोजी झालेल्या
सन १९९६-९७ चे सुधारित अंदाजपत्रक व
सन १९९७-९८ च्या अर्थसंकल्पिय बैठकीचे
कार्यवृत्तांत स्थायी करणे,

[ब] मंडळाच्या दि. ६.३.९७ रोजी झालेल्या
४२ व्या बैठकीचा कार्यवृत्तांत स्थायी
करण्याबाबत...

उपरोक्त विषयाचे कार्यवृत्तांत अनुक्रमे पृष्ठ क्र. १ ते ३५ व पृष्ठ क्र. ३७
ते ७३ वर स्थायी करण्यासाठी सादर करण्यात आले आहेत.

वरील कार्यवृत्तांतावर चर्चा करताना मुख्य अधिकारी यांनी निदर्शनास आणून
दिले की, मंडळास शासनाकडून दरवर्षी १२ कोटी रुपयांचे अनुदान मिळते. परंतु यावर्षी
मात्र शासनाच्या वित्त विभागाने मंडळा कायद्यातील तरतुदीनुसार राज्यास शासना-
कडून मंडळास देय असलेले अनुदान रुपये ३ कोटी ६० लाख एवढीच रक्कम मंडळास
देण्याचे ठरविले होते. यावर मा. सभापती यांनी मा. वित्त मंत्री, श्री. खडसे
यांच्याशी तसेच इतर शासकीय अधिकारी यांशी चर्चा करून मंडळास शासनाकडून १२ कोटी
रुपयांचे अनुदान मिळण्यासाठी तत्त्वतः मंजूरी मिळविली. तरीही ऐनवेळी वित्त
विभागाने सुधारित अंदाजपत्रक बनविताना केवळ ३ कोटी ६० लाख रुपयेच अनुदान
म्हणून मंजूर केले. याबाबत ३१ मार्च ९७ पर्यंत याची कल्पनाही मंडळास दिली
नाही व ३१ मार्च ९७ रोजी संध्याकाळी मंडळास याबाबत कळताच मा. सभापती
यांनी त्वरेने मा. वित्त मंत्री, श्री खडसे व मा. गृहनिर्माण मंत्री, श्री. खेरे
यांच्याशी चर्चा केली व रात्री ११.३० वा. मा. वित्त मंत्री, श्री खडसे यांनी पे
अँड अकाउंट्स कार्यालयात फोन करून मंडळास मंजूर १२ कोटी रुपयांपैकी ८ कोटी
४० लाख रुपये देण्याबाबत सूचना दिल्या. यावर पे अँड अकाउंट कार्यालयाने
सुधारित अंदाजपत्रकानुसार फक्त ३ कोटी ६० लाख रुपयांची तरतुद केली असल्याची
माहिती दिली. उपसचिव, श्री कोकणे यांनी दि. ३१ मार्च ९७ रोजी मंडळास
रुपये १२ कोटी देण्याबाबत परिपत्रक काढले. तरीही वित्त विभागाच्या

पे अॅण्ड अकाउंट कार्यालयाने रु. १२ कोटी देण्याबाबत असमर्थता व्यक्त केली. सरते शेवटी मंडळास रु. १२ कोटी पैकी ८ कोटी ४० लाख रुपये दिनांक १ एप्रिल १९९७ रोजी उपलब्ध झाले. मा.सभापती, श्री मधु चव्हाण यांनी स्वतः जातीने लक्ष घालून विशेष प्रयत्न केल्यामुळेच एवढी रक्कम मंडळास मिळाली व त्यांचे हे प्रयत्न वाखाणण्याजोगे व अभिनंदनीय असल्याचे सर्व उपस्थित सन्माननीय सदस्यांच्या निदर्शनास आणले. या प्रकरणी मा. सदस्य श्री. दिलीप गोडबोयांनी मा. सभापती, श्री मधु चव्हाण, त्याचप्रमाणे गृहनिर्माण व विशेष सहाय्य विभागाचे उप-सचिव, श्री. कोकणे यांच्या अर्भिनंदनाचा ठराव मंजूर करावा असे मत मांडले.

मा.सदस्य श्री. प्रकाश भुवड आणि विश्वातराव यांनी भाडेकरूचे प्रतिनिधी म्हणून समस्त भाडेकरूंच्या वतीने अभिनंदनाचा ठराव मंजूर करण्यास सर्व सदस्यांनी सहमती दर्शविली.

मा.सदस्य श्री अरविंदे रेळे यांनी अभिनंदनाचा ठराव मांडताना असे मत व्यक्त केले की, मा.सभापती श्री. चव्हाणसाहेब व उपसचिव श्री कोकणेसाहेब यांच्या संघर्षात्मक भूमिकेमुळे व विशेष प्रयत्नांमुळेच मंडळास रेनवेळी निधी उपलब्ध झालेला आहे व सामाजिक बांधीलकी असल्यामुळेच ही गोष्ट शक्य होते आणि त्यामुळेच एवढे परिणामकारक कार्य शक्य झाले आहे. यावर मा.सभापती यांनी माननीय सदस्यांच्या सहाय्यामुळे तसेच मा.मुख्य मंत्री, उपमुख्य मंत्री, वित्त मंत्री व मुख्य अधिकारी यांची साथ आमच्या प्रयत्नाला लाभल्यामुळे तेही अभिनंदनास पात्र आहेत असे प्रतिपादन केले.

ठराव क्रमांक : ४३/३४५

मा.सभापती श्री चव्हाणसाहेब व उपसचिव, श्री कोकणे साहेब यांच्या संघर्षात्मक भूमिकेमुळे व विशेष प्रयत्नांमुळे तसेच त्यांच्या प्रयत्नांना मा.मुख्य मंत्री, मा.उपमुख्य मंत्री, मा. वित्त मंत्री व मुख्य अधिकारी यांच्या सहाय्यामुळे मंडळास रेनवेळी निधी उपलब्ध झाल्याबद्दल या सर्वांचा अभिनंदन करणारा ठराव सर्वांजुने मंजूर करण्यात आला.

मा.सदस्य श्री भुवड यांनी कार्यवृत्तांतर्गत पु.क्र. ६७ वर अ.क्र. १ वर नमूद केलेल्या ३००-३०८ पी.एन. स्ट्रीट या इमारतीच्या दुरुस्तीच्या घोटेच्या टप्प्यासाठी दर्शविलेल्या रु. ८१,३३,९०१/- एवढ्या रकमेबाबत विचारणा करून असता सदर इमारत ही व्यावसायिक स्वरूपाची असून भाडेवर दुरुस्ती खर्चाच्या

प्रमाणित मयदिवरील सुमारे ५० ते ६० लाख रुपये स्वतः भरणार अद्वितीय असा कार्यकारी अभियंता "अ" विभाग यांनी खुलासा केला.

मा. सदस्य श्री भुवड यांनी काही ठिकाणी ठेकेदार स्वतः भाडेकरूकडे जाऊन पैशांची मागणी करतात असे त्यांच्या निदर्शनास आले असून सदर बाब यांनी नाही व या प्रकरणी जादाच्या रकमेबाबत मंडळाने अधिकृत मागणीची पत्र भाडेकरूंना पाठवावीत असे सुचविले. मुख्य अधिकारी यांनी यावर खुलासा करताना सांगितले की दुरुस्ती खर्चाच्या प्रमाणित मयदिपेक्षा येणा-या जादाच्या खर्चाबाबत मंडळातच भाडेकरूंना त्यांच्या गाळ्याची अंतर्गत स्वतंत्र स्वरूपातील दुरुस्ती करून घ्यावयाची असेल तर त्यासाठी आवश्यक खर्चाची रक्कम ठेकेदार परस्पर भाडेकरूंना भरावयास सांगतात. मा. सभापती यांनी या प्रकरणी असे मत व्यक्त केले की, दुरुस्तीसाठी प्रमाणित मयदिपेक्षा अधिक लागणारी रक्कम भाडेकरू भरीत असतात असे गृहित धरून अंदाजपत्रकाची रक्कम वाढविण्यात येऊ नये व त्या अनुषंगाने अंदाजपत्रक बनविताना काळजी घेण्यात यावी.

मा. सदस्य श्री उत्तपकर यांनी विशेषतः "अ" आणि "सी" विभागातील इमारतींबाबत अंदाजपत्रकामध्ये ७५०/- रुपांच्या मयदिच्या जवळपास खर्च दाखविलेला आहे आणि अधिक भरावयाची रक्कम जर भाडेकरूंना अधिकृत कळविली नाही तर ठेकेदार आपली कामे निघात्याचे सांगून भाडेकरूंना पैसे भरावयास सांगतात असे निदर्शनास आणले व त्या अनुषंगाने अधिक लागणा-या खर्चाची रक्कम अधिकृतपणे मंडळातर्फे भाडेकरूंना कळवून ठेकेदाराला मंडळाने त्या पैशाचे पेमेंट करावे असे सुचविले.

मा. सदस्य श्री. तिकोने यांनी अशी सूचना केली की, ठेकेदाराने ठराविक कालावधीमध्ये काम पूर्ण केले पाहिजे असा ठराव बैठकीत पूर्वीच झाला असताना जर भाडेकरूंची त्यांच्या गाळ्यातील वैयक्तिक कामे निघत असतील तर निर्धारित कालमर्यादिला काही अर्थ रहाणार नाही. यावर मा. सभापती यांनी अशा सूचना दिल्या की, परिपत्रकात असे नमूद करण्यात यावे की, काही भाडेकरूंच्या गाळ्यातील त्यांनी सुचविलेल्या व्यक्तीगत कामांमुळे मंडळाने निर्धारित केलेल्या कामाची कालमर्यादा वाढणार नाही याची काळजी घ्यावी.

मा. सदस्य श्री. तिकोने यांनी असे निदर्शनास आणले की, कास्टोनचे काम जास्त वर्षे टिकत नाही व लोखंडाचे काम जास्त वर्षे टिकते. या धारणेमुळे भाडेकरू फ्लोअरिंगचे काम लोखंडाचे करून घेतात. परंतु संडासाचे काम मात्र कास्टोनमध्ये केले जाते. म्हणून संडासाचे कामही कास्टोनमध्ये न करता लोखंड वापरून करण्याबाबत विचार करून तशी तरतूद अंदाजपत्रकात करावी.

यावर श्री त्रिवेदी, कार्यकारी अभियंता यांनी यामधील अडचणी लक्षात आणून देऊन कास्टोन वा लोखंडी बडोदाच्या वापराबाबत प्राथमिक स्वरूपात भाडेकरू व ठेकेदार यांनी निश्चिती करावी मात्र त्यातून मंडळास अनिष्ट ठेवावे. जर कास्टोनचा वापर टाढायचा असेल व लोखंडाचा वापर वाढवाव्याचा असेल तर अंदाजपत्रकीय रक्कमेत मोठ्या प्रमाणातवर वाढ होईल व त्यातून प्रमाणित मर्यादित दुरुस्ती डोषा-या इमारतीच्या संख्येत घट होईल.

मा. सभापती यांनी असे प्रतिपादन केले की संडासाचा वा-तत्सम सामायिक भागामध्ये अंदाजपत्रकात लोखंड वापरण्याबाबत अभियंत्यांच्या बैठकीत विचार केला जाईल.

यांनी सुचविले की, मा. सदस्य श्री उत्तपकर-परिपत्रकात असे नमुद करण्यात यावे की, जेथे कास्टोन ऐवजी लोखंडाचे काम करून घ्यावयाचे आहे तेथे भाडेकरूंनी मंडळाने या कामाकरिता निर्धारित केलेल्या दराने मंडळाकडे आवश्यक रक्कम जमा करावी आणि मंडळाच्या माध्यमातून ते पैसे ठेकेदाराला देण्यात यावेत असे सुचविले. याबाबत आढावा बैठकीत हा विषय चर्चेस घेतला जाईल असे मा. सभापती यांनी सांगितले.

दोन्ही कार्यवृत्तांतीवरील प्रदीर्घ चर्चेअंती मंडळाच्या दिनांक : ६.३.९७ रोजी झालेल्या सन १९९६-९७ चे सुधारित अंदाजपत्रक व सन १९९७-९८ च्या अर्थसंकल्पीय बैठकीचा कार्यवृत्तांत तसेच मंडळाच्या नियमित ४२ व्या बैठकीचा कार्यवृत्तांत सर्वांमते स्थायी करण्यात आला.

[पुनर्बांधणी विभाग]

बाब क्रमांक : ४३/२

विषय :- ड. क्र. ६ ते २६ अ, मंडारी स्ट्रीट व ७७ ते १०३, संतसेना महाराज मार्ग येथील पुनर्रचना योजनेस सुधारित प्रशासकीय मंजूरी मिळणेबाबत.

वरील विषयाचा प्रस्ताव पृष्ठ क्र. ७५ ते ८७ वर सादर करण्यात आला आहे. सचिव, दुरुस्ती व पुनर्रचना मंडळ यांनी या प्रस्तावात केवळ उपकरणात्र इमारतीचे जागी पुनर्बांधणी करण्यात येणार असल्याने २-४ भंडारी स्ट्रीट या इमारतीच्या डी.रिक्वीझिशनचा प्रस्ताव शासनास सादर करण्यात आला आहे किंवा कसे याचा उल्लेख नाही असे निदर्शनास आणले.

तसेच पृष्ठ क्र. ८५ वर उपलब्ध च टई क्षेत्रफळ ३.९८४ दाखविण्यात आले आहे असे सचिव, दुरुस्ती व पुनर्रचना मंडळ यांनी निदर्शनास आणले असता संबंधित अधिकारी यांनी मुंबईचा जो दाटीचा भाग आहे त्या भागाला पूर्वी ३.९८४ चटई क्षेत्रफळ मिळत होते व ते बरोबर असल्याचा खुलासा केला. तसेच सदर योजनेतील बराचसा भाग हा चॅड सेट-बॅकमध्ये जात असल्यामुळे जागेचे व पर्यायाने बांधण्याजोगे क्षेत्रफळ कमी होत आहे व मंडळ क्र. २.९७ चटई क्षेत्रफळ निदेशांक वापरु शकेल व ही योजना १९८१-८२ च्या सुमाराची आहे अशी माहिती मुख्य अधिकारी यांनी दिली.

श्री गद्रे, सचिव यांनी असे मत व्यक्त केले की, सुकथनकर समितीच्या निर्णयानंतर ही योजना कदाचित त्रुटीची होण्याची शक्यता आहे. यावर मुख्य अधिकारी यांनी खुलासा केला की, सुकथनकर समिती चटई क्षेत्र निदेशांकाबाबत मांडलेल्या प्रस्तावाप्रमाणे मंडळाच्या योजनांकरिता किमान ४.०० किंवा त्या योजनेतर्गत मूळ इमारतीमधील सर्व भाडेकरूंना पुनर्रचित इमारतीत पुनःस्थापित करण्यास आवश्यक असेल तो चटईक्षेत्र निदेशांक देण्यामुळे सदर योजना त्रुटीची होणार नाही.

वरील घेेनंतर सदर प्रस्ताव सर्वांनुमते मंजूर करण्याचे ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३४६

इमारत क्रमांक ६ ते २६(अ), भंडारी स्ट्रीट व ७७-१०३, संत सेना महाराज मार्ग, "सी" विभाग, मुंबई येथील पुनर्रचना योजनेस सर्वांनुमते सुधारित प्रशासकीय मान्यता प्रदीर्घ चर्चेअंती देण्यात आली.

सहकारी संस्था कक्ष

बाब क्रमांक : ४३/३

प्राधिकरण अधिनियम १९७६ च्या कलम १०३ (ब)
अंतर्गत सहकारी संस्थांच्या प्रस्तावानां मंजूरी मिळणेबाबत

विषय :- [अ] ड.क्र. २८२-अ, २८४-२८६-अ व ७६-अ, ७८-अ, तय्यब बिल्डींग, साने गुरुजी मार्ग, संत गाडगे महाराज चौक रस्ता, मुंबई विभाग क्र. ११ येथील भूखंड व त्यावरील इमारतीची नियोजित सुरभी सहकारी गृहनिर्माण संस्थेचा प्रस्ताव.

- ब] इ.क्र. ३१, ३१-अ, जुनी अंबालाल चाळ डॉ.अंनी बेइंट रोड, वरळी नाका, मुंबई-१८ येथील भूखंड व त्यावरील इमारती [नियोजित] "साईरचना" सहकारी गृहनिर्माण संस्थेकरिता संपादन करण्याचा प्रस्ताव.
- क] इ.क्र. २९-ई/डी, हराळे बंगलो, धारावी रोड, मुंबई-२२ येथील भूखंड व त्यावरील इमारती [नियोजित] "शिवगंगा" सहकारी गृहनिर्माण संस्थेकरिता संपादन करण्याचा प्रस्ताव.

उपरोक्त तिन्ही प्रस्ताव पृष्ठ क्र. ८९ ते १२५ वर सन्माननीय सदस्यांच्या मंजूरीसाठी सादर करण्यात आले. चर्चेअंती वरील तिन्ही प्रस्तावांना सर्वांनुमते मंजूरी देण्याचे ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३४७

महाराष्ट्र गृहनिर्माण व क्षेत्रविकास प्राधिकरण अधिनियम १९८६ च्या [द्वितीय सुधार] चे कलम १०३ [ब] प्रकरण ८[अ] अन्वये खालील दर्शविलेल्या मालमत्तांच्या जमिनी व त्यावरील इमारतींसह संपादन करण्याचे प्रस्तावांना सर्वांनुमते मान्यता देण्यात आली.

- [अ] इ.क्र. २८२-अ, २८४-२८६-२८६-अ व ७६-अ, ७८-अ, तटपथ बिल्डिंग, ताने गुरुजी मार्ग, संत गाडगे महाराज चौक, मुंबई.
- [ब] इ.क्र. ३१-३१-अ, जुनी अंबालाल चाळ डॉ.अंनी बेइंट रोड, वरळी नाका, मुंबई.
- [क] इ.क्र. २९-ई/डी, हराळे बंगलो, धारावी रोड, मुंबई.

उपमुख्य अधिकारी [पुनर्रचित गाळे]

बाब क्रमांक : ४३/४

विषय-[अ] विविध वैद्यकीय कारणावरून वितरीत केलेले गाळे बदलून देण्याबाबत.

वरील विषयाची बाब टिप्पणी पृष्ठ क्र. १२५ ते १४३ वर सादर करण्यात आली आहे.

मा. सभापती यांनी असे मत व्यक्त केले की, वरील विषयाबाबत माननीय सदस्यांनी तूयना करावयास हरकत नाहीत परंतु सुकथनकर समितीचा अहवाल आल्यानंतर पुनर्रचित इमारती मालकी दफ्ताराने करून द्यावयाच्या आहेत व त्यामुळे याबाबत फेरविचार करावयाचा असल्याने ह्या विषयावर या बैठकीत चर्चा न करता तो पुढे दफ्तार्याचा प्रस्ताव मांडला. मा. सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, कर्क रोग असणा-या रुग्णास टाटा हॉस्पिटलच्या परिसरात जागा देण्यात यावी असे प्रस्तावात सादर करण्यात आले असले तरी टाटा हॉस्पिटलमध्येच कर्क रोगावर औषधोपचार केले जातात असे नाही. कारण मुंबईत ब-याचशा रुग्णालयात कर्क रोगावर औषधोपचार केले जातात.

मा. सदस्य श्री भुवड यांनी हृदय रोग, कर्क रोग व अधर्गिवायू या रोगाने पिडीत असलेल्या व्यक्तीने रेशनकार्ड व वैद्यकीय दाखला हे दोन्ही पुरावे मांडेकडून घेताना त्यांचेकडून मतदार यादीचाही उतारा घेण्यात यावा.

मा. सदस्य श्री उमकर यांनी प्रस्तावात गाळा बदलीसाठी मोठे कुटुंब हा जो निकष लावलेला आहे, तो बरोबर नसून आजकाल ब-याचजणांची कुटुंबे मोठी होत असल्यामुळे सर्वांनाच हा निकष लावावा लागेल असे निदर्शनास आणले.

मा. सदस्य श्री मोडक यांनी प्रस्तावात म्हटल्याप्रमाणे कर्क रोग असणा-या इसमाला जरी टाटा हॉस्पिटलच्या परिसरात जागा द्यावयाचे म्हटले तरी तेवढ्या इमारती उपलब्ध नसल्यामुळे ते शक्यही होणार नाही, असे नजरेस आणले.

सविस्तर चर्चेनंतर सादर प्रस्ताव सर्वांनुमते पुढे दफ्तार्यात आला.

विषय :- [ब] २२१-बी, आगबोटबाला चाळ ह्या पुनर्रचित इमारतीत गाळ्यांच्या वितरणाबाबत.

वरील विषयाची बाब टिप्पणी पृष्ठ क्र. १४५ ते १५१ वर सादर करण्यात आली आहे.

मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, जुन्या इमारतीच्या जागी दोन इमारती बांधण्यात आल्या असून एका इमारतीत एकूण १३९ भाडेकरूपैकी ९५ रहिवाशी रहावयासही गेले असून ४४ लोकांना गाळ्यांचे वाटप करावयाचे आहे. ह्या लोकांपैकी काही लोक विक्रोळी येथील संक्रमण शिबीरात रहात असून ते त्यांच्या पुनर्रचित इमारतीत यावयास तयार नाही व ही बाब बेकायदेशीर आहे. कारण मालकाची जागा मंडळ अशासाठी संपादित करते की, त्या इमारतीतील

लोकांना तेश्च नवीन इमारतीत जागा देता यावी. जर भाडेकरूंच्या सांगण्यानुसार विक्रीची संकल्पना शिबीरातच ठेवले तर उद्यां खादा मालक न्यायालयात मंडळाने केलेल्या सुसंपादनाला आव्हान देईल. दुसरे असे की, काही भाडेकरूंना संकल्पना गाळे हे कायमस्वरूपी दाव्यास लागले तर वडाळासारख्या बहुमजली संकल्पना शिबीरातील लोक त्यांच्या कामाठीपूरासारख्या विभागात जायला तयारही होणार नाही. इमारतीतील मोठे गाळे हे काही ठराविक लोकांनाच वाकत असेही एका गटाचे म्हणणे आहे, परंतु हेही नियमबाह्य आहे. मा. सदस्य श्री सकपाळ व श्री साटम यांचे असे म्हणणे आहे की, सोडतीनुसार लोक जागा घ्यावयास तयार आहेत. तथापि वादी क्षेत्रफळासाठी जो आकार घेण्यात येत आहे तो जास्त आहे व तो दर कमी करण्यात यावा, तसेच भाडे हे गाळ्याचा प्रत्यक्ष ताबा घेतल्यानंतरच लावण्यात यावे, मा. सदस्य श्री सकपाळ व श्री साटम यांची विनंती लक्षात घेउन वादी क्षेत्रफळासाठी १०००/- रुपयारेवजी रु. ५००/- आकरण्याबाबत विचार करावा लागेल. परंतु भाडे मात्र सुरवातीपासूनच घ्यावे लागेल. कारण इमारत बांधून तयार असूनही केवळ इट्टापाने भाडेकरू इमारतीत रहावयास जात नाहीत. जर मा. सदस्यांची विनंती आली की भाडेकरू भाडे भरावयास तयार असून भाड्याची रक्कम एक-दोन हप्त्यांत भरण्यास सवलत देण्यात यावी, तर त्याप्रमाणे सवलत देण्याचा विचार करता येईल असे मत मा. सभापती यांनी व्यक्त केले.

मा. सदस्य श्री उरुपकर यांनी असे मत व्यक्त केले की, जर लोकांना भाडे भरण्यास हप्ते बांधून दिले वा वादीव क्षेत्रफळासाठी कमी दर आकारण्यात आला तर तो एक पायंडाच पडेल व सर्वांनाच त्याप्रमाणे सवलत देवावी लागेल व त्यामुळे न्यायालयीन दावे होण्याची शक्यता आहे.

मा. सदस्य सावरकर यांनी असे मत मांडिले की, कोणत्याही परिस्थितीत भाड्याची रक्कम कमी करण्यासाठी सहानुभूती दाखविण्यात येऊ नये. सहानुभूती दाखवावयाची असेल तर भाडेकरूंना त्यांचे गाळे रहाण्याजोगे करण्यासाठी दाखवावी तसेच त्यांना पूर्ण हप्ते रक्कम हप्त्याने भरण्यास परवानगी देऊ. कारण केवळ ही एकच इमारत मंडळाकडे नाही. यापुढे आपलीही इमारतीही मंडळाकडे येणार आहेत.

मा. सभापती यांनी निदर्शनास आणले की, भाडे कमी केल्यास ते कोणत्या आधारे कमी करण्यात आले याबाबत आडिट आदेश घेईल. तसेच न्यायालयीन नुकताचा असा निर्णय दिला आहे की, इमारतीच्या सोडतीसाठी भाडेकरू हजरच असतानाच पाहिलेले असे नाही.

या प्रकरणी मुख्य अधिकारी यांनी असे प्रतिपादन केले की, जादा क्षेत्रफळासाठी आकारण्यात येणारे विभागनिहाय सुधारित दर हे विशिष्ट तारखेपासून निश्चित केलेले आहेत. एखाद्या इमारतीचे वितरण केल्यानंतर ३-४ महिन्यांनी सुधारित दर अमलात आले तर मंडळाने तीन वर्षापूर्वीचे दर आकारणे सिध्दांतात धरून होणार नाही. सुधारित दर झाल्यानंतर पूर्वीच्या दराने आकारणी करण्यात आल्यास ऑडिट आक्षेप घेईल. याबाबत मा.सभापती यांनीही सडमती दर्शविली.

मा. सदस्य श्री उत्तपकर यांनी असे मत व्यक्त केले की, इमारत बांधण्यास जवळ जवळ दोन वर्षे लागतात. अशावेळी इमारत पूर्ण होण्याच्या अगोदर सहा महिन्यात इमारतीची सोडत काढण्याचे ठरवून भाडेकरूंना बोलावून त्यांची संमती ठराविक काळात मंडळास कळवावी अशी सूचना द्यावी. व त्याप्रमाणे जर ठराविक काळात त्यांनी प्रतिसाद दिला नाही तर बृहत्सूचीवरील लोकांना वितरणे दिली जातील याची त्यांना जाणीव करून द्यावी. म्हणजे इमारत तयार होईपर्यंत वितरणाची सर्व प्रक्रिया पूर्ण होऊन आगबोटवाला चाळीच्या संदर्भात जी परिस्थिती निर्माण झाली आहे तशी होणार नाही व मंडळाचे नुकसानही होणार नाही. याबाबत मा.सभापती यांनी सांगितले की या चाळीतील भाडेकरूंनी वेळोवेळी सोडतीच्या तारखा बदलल्या, मा.मंत्री, गृहनिर्माण यांची त्यांनी दिशाभूल करून स्थगिती मिळविली. म्हणून आजच्या वेळीतील चर्चेच्या अनुषंगाने घेण्यात आलेला निर्णय मा.मंत्रीमहोदय यांना कळवून त्यांना स्थगिती उठविण्यास विनंती करण्यात करून तसेच विक्रीची येथील संकल्पने शिबिरातील जे लोक यावशास तयार नाहीत त्यांना पुनर्रचित इमारतीत घेण्यास सक्ती करून व मा. सदस्य श्री सकपाळ यांनी केलेल्या विनंतीस मान देऊन कायद्याच्या चौकटीत बसतील व ऑडिट आक्षेप घेणार नाही याची काळजी घेऊन जास्तीत जास्त सवलती भाडेकरूंना देण्याचा प्रयत्न करण्यात येईल.

बाब क्रमांक :- ४३/४

विषय :- [क] अनधिकृत पुनर्रचित झालेल्या इमारतीतील
मूळ भाडेकरूंना बृहत्सूचीवर घेणेबाबत ...

वरील विषयाची बाब टिप्पणी पृष्ठ क्र. १५३ ते १५७ वर सादर करण्यात आलेली आहे.

विषयांकित प्रस्तावाबाबत चर्चा करताना मुख्य अधिकारी यांनी माहिती दिली की, जुन्या इमारतीच्या जागेवर मंडळाची अनुमती न घेता अनधिकृतपणे इमारत

बांधण्यात घेऊन मालकाने परस्पर त्यातील खोल्याही इतरांना विकलेल्या आहेत. अशा इमारतींच्या बाबतीत असा प्रस्ताव ठेवण्यात आला आहे की, अशा प्रकारची मूळ भाडेकरूंची काहीही चुकी नसताना त्यांना पुनर्रचित जागा मिळण्यापासून वंचित रहावे लागते. असे भाडेकरू संकुमण शिबिरात रहात असल्यामुळे त्यांना बृहत्सूचीचा दर्जा देण्यात यावा व जेव्हा त्यांच्या मूळ इमारतीच्या जागी अनधिकृतपणे बांधण्यात आलेल्या इमारतीबाबत महानगरपालिका व मंडळ यांनी संबंधितांवर संयुक्तपणे कायदेशीर कारवाई करून अनधिकृत बांधकाम पाडण्याच्या दृष्टीने प्रयत्न करावा. परंतु दरम्यानच्या काळात भाडेकरूंचा हक्क अबाधित रहाण्यासाठी त्यांना बृहत्सूचीचा दर्जा देऊन, ज्या वर्षी त्यांना संकुमण शिबिरात जागा दिली आहे त्या वर्षाची जेष्ठता त्यांना प्रदान करण्यात यावी.

मा. सभापती यांनी अशी माहिती दिली की, कोपरगांव इस्टेट, माझगांव येथील जागेवर विकतकाने नियमांच्या आधारे इमारत बांधावयास सुरवात केली. परंतु तेथील जुनी उपकरणात्र इमारत पडल्यानंतर भाडेकरू संकुमण शिबिरात गेल्यानंतर तेथेच त्याने दुसरी इमारत बांधली. त्यासाठी त्याने मंडळाचा चटईक्षेत्र निर्देशांक वापरला. म्हणून अशा प्रकारची कायदेशीर बांधकाम महानगरपालिकेमुळे उभे राहिले आहे याची जाणीव भाडेकरूंना करून देण्यात यावी व महानगरपालिकेकडे जे अतिरिक्त गाळे आहेत ते या मूळ भाडेकरूंना देण्यात यावेत अशी मागणी करण्यात यावी. नाही तर मंडळाच्या जागेची चोरी होऊनही मंडळ त्या जागेवरील भाडेकरूची जबाबदारी घेऊन मंडळाचे दुहेरी नुकसान होत राहिले.

मा. सदस्य श्री विश्वासराव यांनी असे मत मांडले की, जेव्हा मंडळातर्फे इमारत पाडली जाते तेव्हा मोकळ्या होणा-या भूखंडांवर संबंधित मंडळाच्या काय कारी अभियंत्यांनी लक्ष ठेवणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे. तीन माळ्याच्या इमारती काही एका दिवसात उभ्या रहात नाहीत. मंडळाच्या हिशेबाने त्यासाठी दोन वर्षांचा कालावधी लागतो. त्यामुळे अशा बेकायदेशीर इमारती तयार होत असताना मंडळाच्या अधिकारी-यांनी महानगरपालिकेकडे तक्रार दाखल करावयास हवी होती.

यांनी विचारणा केली की,
मा. सदस्य श्री उत्तपकर-यासंबंधी महानगरपालिकेशी पत्रव्यवहार केला असल्यास तो कोणत्या साली केला गेला आहे ?

मा. सदस्य श्री विश्वातराव यांनी असे मत व्यक्त केले की, मूळ भाडेकरूंना जागा देणे मंडळात बांधकाम अंमलबंदी अशा बेकायदेशीर इमारतींमुळे मंडळ आज तणावील मूळ भाडेकरूंना पुनर्रचित इमारतीत जागा देण्यात असमर्थ आहे. अशा परिस्थितीत अशा भाडेकरूंची वाढ करून घेणार का ? बेकायदेशीर इमारतींची जबाबदारी केवळ महानगरपालिकेवर टकलून चालणार नाही. तर मंडळाच्या संबंधित अभियंत्यांनाही त्यासाठी जबाबदार धरण्यात यावे.

यावर श्री गट्टे, सचिव यांनी माहिती दिली की, ब-याचशा प्रकरणांमध्ये अशा प्रकारे अनधिकृतपणे इमारतीचे बांधकाम सुरू झाले की, मंडळाचे संबंधित अभियंता महानगरपालिकेला तसे कळवितात.

यावर मा. सदस्य श्री. विश्वातराव यांनी जर तसे या प्रकरणात कळविले आहे तर त्याचा संदर्भ/उल्लेख प्रस्तावात का केला नाही. यावर मा. सभापती यांनी कोपरगाव इस्टेट, माझगांव येथील अनधिकृत बांधकामाबाबत तक्रार महानगरपालिकेकडे करण्यांत आल्याचे सांगितले.

मा. सदस्य श्री उत्तमकर यांनी असे निदर्शनास आणले की, मागील बैठकीत राबिया विल्डिंग, ९-बी बाबत प्रस्ताव आला होता तेव्हा मानवेच्या दृष्टीकोनातून मंडळाने आपली दोन मजल्यांची दुरुस्ती करण्याची परवानगी दिली होती. प्रत्येक वेळी अशी माचवता मंडळ दाखवित रहाणार आहे का ? ह्या अनधिकृत पुनर्रचित इमारतीशिवाय आपली किती इमारती अनधिकृतपणे उभ्या आहेत याचे सर्वेक्षण करून अशा इमारतीबाबत काय कारवाई करावयाची याबाबत एकदाच काय तो निर्णय घेण्यात यावा.

यावर मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, १२ वी गल्ली कामाळीपूर येथे अनधिकृतपणे बांधलेल्या इमारतीत विकत घेतलेल्या काही लोकांनी न्यायालयपतून स्थगिती आपली आहे. त्यांची प्रकरणे न्यायालयात चालू आहेत.

विषयांकित प्रस्तावात सादर करण्यात आलेल्या प्रकरणातील चारही इमारतीबाबत चुकीची माहिती देण्यात आलेली आहे. ह्या चारही इमारती मंडळाने पुनर्रचनेसाठी संपादित केल्या होत्या. त्यामुळे मंडळाची जबाबदारी जास्त येते. परंतु कोपरगाव इस्टेटची जागा मंडळाने संपादित केलेली नसावी असे वाटते.

मा. सभापती यांनी यावर अशा अनधिकृत इमारतीतील लोकांनी किती केल्याप्रमाणे त्यांना बृहत्सूचीवर घ्यावयाचे की नाही याबाबत सदस्यांनी आपली मते मांडावीत अशी सूचना केली.

यावर मा. सदस्य श्री उत्तमकर यांनी याची सर्वस्वी जबाबदारी महानगरपालिकेची असल्याचे मत व्यक्त केले. तर मा. सदस्य श्री मूळ यांनी पंढरीनाथ पाटील मार्ग, कुलाबा येथील इमारतीचे भाडेकरी संक्रमण शिबिरात रहात आहे. अनधिकृत इमारतीचे बांधकाम चालू असून मालकाचे नांव पुरण पुलसिंग असे आहे. तो भाडेकरूंना मनेज करावयाच्या प्रयत्नात आहे, त्यामुळे अशा अनधिकृत इमारतीची जबाबदारी मंडळाने न घेता महानगरपालिकेत यासाठी जबाबदार करण्यात यावे.

मा. सदस्य श्री सचिनराव यांनी असे मत व्यक्त केले की, अशा इमारतीतील लोकांना बृहत्सूचीवर घेऊ नये कारण अनधिकृत इमारती बांधण्यामागे माफियांचा हात असल्यामुळे अनेक अनधिकृत गाळेधारक निर्माण होतील व अशा अनधिकृत इमारतीतील गाळेधारकांची जबाबदारी सर्वस्वी महापालिकेची आहे. त्यासंबंधात मंडळाने एक जाहीर पत्रक काढून जाहीर करून घ्यावी. नाही तर इमारत अचानक कोसळल्यानंतर मंडळावर विवाकारण जबाबदारी येते ती त्यामुळे येणार नाही.

मा. सभापती यांनी असे मत मांडले की, मूळ भाडेकरू दृष्टीकोनातून मंडळाने विचार करावा. जर त्या भाडेकरूंना आवश्यक ते कर भरलेले असतील व मंडळाने त्यांना संक्रमण शिबिरात जागा दिलेली असेल आणि मंडळाच्या व महानगरपालिकेचे लक्ष असल्यामुळे इमारतीचे अनधिकृत बांधकाम होत असेल तर त्या मूळ भाडेकरूंचा काही दोष नसतो. त्या भाडेकरूंनी आपली किती काळ संक्रमण शिबिरात काढावयाची. मंडळा आणि महानगरपालिका हे महाराष्ट्र सरकारचा भाग असल्यामुळे त्या दोघांनी सल्लामसलतीने यावर निर्णय घेतला पाहिजे. त्यासाठी काही महिने वा वर्षेही लागतील परंतु तोपर्यंत ह्या भाडेकरूंचे काय करावयाचे ते ठरविण्यात यावे.

मा. सदस्य श्री. साहू यांनी असे मत व्यक्त केले की, मूळ भाडेकरू संक्रमण शिबिरात बसवण्याबाबत रहात आहेत त्यांना बृहत्सूचीवर घेऊन पुनर्रचित इमारतीत जागा देण्यात याव्यात व जेव्हा त्यांच्या मूळ इमारतीबाबत काही निर्णय होईल व त्यांना मूळ ठिकाणी जागा देणे शक्य होईल तेव्हा त्यांना तेथे हलविण्यात यावे. परंतु आज तो त्यांचेवर अन्याय झालेला आहे तो तरी दूर होईल.

मा. सदस्य सावरकर - अशा अनधिकृत इमारतीतील भाडेकरूंची संख्या अतिशय कमी आहे व त्यांना बृहत्सूचीवर घेतले की, कायदेशीर प्रक्रिया सुरू राहून हा प्रश्न सोडविण्यासाठी ज्या पोटॅटिडकीने मंडळ प्रयत्न करील असे वाटत नाही. शिवाय ह्या भाडेकरूंना मंडळाने वेधर केलेले नतून पर्यायी जागा दिलेल्या आहेत.

मा. सदस्य श्री सखाराम यांनी मूळ भाडेकरूंचा अर्ही दोष नसल्यामुळे त्यांना बृहत्सूचीवर घेऊन नवीन इमारतीत जागा देण्यात याव्यात व अनधिकृत बांधकामाबाबत संबंधितांवर कारवाई करण्यात यावी.

मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, कोपरगांव इस्टेट तोडून ज्या ठिकाणी अनधिकृत इमारती उभ्या आहेत त्याबाबत संबंधित महानगरपालिकेचे अधिकारी निर्लंबितही झालेले आहेत. न्यायालयातही प्रकरणे चालू आहेत.

मा. सदस्य श्री गोडंबे यांनी सदर भाडेकरूंना बृहत्सूचीवर घेऊन नवीन इमारतीत जागा देण्यात यावी व जबाबदार असणा-या व्यक्तींवर दंडात्मक कारवाई करण्यात यावी असे नमूद केले.

मा. सदस्य श्री रेळे यांनी असे मत व्यक्त केले की, अनधिकृत बांधलेल्या इमारतीत जे गाळे रिक्त आहेत त्या गाळ्यात संकृमण शिबिरात रहाणा-या मूळ भाडेकरूंना जागा देण्यात हरकत नाही व बाकी रहाणा-या भाडेकरूंना बृहत्सूचीवर घेण्यात यावे.

मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, [१] बोरा मस्जिद स्ट्रीट येथे इमारत उभ्या राहिली आहे व त्या इमारतीमध्ये भाडेकरूंची रहावयास गेले आहेत. परंतु प्रस्तावात भाडेकरूंची संख्या किती आहे ते दाखविले नाही. तसेच [२] इ. फ. १५-१७ कामाठीपूरा, ५ वी गल्ली [३] २१-सी गोला लेन आणि [४] १८-कोपरगांव इस्टेट या सर्व प्रस्तावातील इमारतीत निवासी गाळेधारक किती व अनिवासी गाळेधारक किती याचीही माहिती देण्यात आलेली नाही, त्यामुळे नक्की काय निष्पत्ती घ्यावयाची ते ठरविता येणार नाही.

यावर मुख्य अधिकारी यांनी पुढील बरे ठरलेले संबंधित चारही इमारतींची सविस्तर माहिती सादर करण्यात येईल असे आश्वासन दिले. तसेच अनधिकृतपणे बांधण्यात आलेल्या इमारतीत जागा रिक्त आहेत किंवा नाहीत, जुन्या इमारतीत किती भाडेकरू होते, सध्या ते कोपत्या संकृमण शिबिरात रहातात, किती वर्षांपासून रहातात इत्यादी माहिती सादर करण्यात येईल. परंतु मूळ मुद्दा असा आहे की, अनधिकृत रित्या किंवा अवैध मागाने उभ्या रहाणा-या इमारती बांधण्यात आल्या त्या मालमत्तेला नाहरकत देण्यात आले आहे की नाही, हे मंडळाच्या अधिका-यांनी तपासणे आवश्यक आहे. जेथे अनधिकृतपणे दुस्तरीची कामे

चालू आहेत अशा प्रकरणी आपण महापालिकेत कळवितो तेथे अनधिकृत होणा-या इमारतींची मंडळाच्या अधिका-यात माहिती नाही असे होणार नाही. अशा इमारतीतील मूळ भाडेकरूची जबाबदारी महापालिकेने किंवा मंडळाने स्विकारावी. मूळ भाडेकरूंना बृहत्सूचीचा दर्जा देऊन ते संकुमण शिबिरात ज्यावर्षी रहावयात गेले त्या वर्षाची जेष्ठता त्यांना देण्यात यावी व मंडळ आणि महानगरपालिका यापैकी कोणाची जबाबदारी आहे हा या दोघांचा अंतर्गत व्यवहार राहिल.

मा. सभापती यांनी कोपरगांव इस्टेटसंबंधी आणि वाणी चाळीसंबंधी मुख्य सचिव, श्री अण्णलपूरकर, महापालिका आयुक्त, मंत्री महोदय व मुख्य अधिकारी यांची एक बैठक घेण्यात येईल. त्या बैठकीत हे मुद्दे मांडण्यात येतील असे सांगितले.

मा. सदस्य श्री तावरकर यांनी पुढील बैठकीत माहिती देताना टट[३]-अ जाहीर केलेल्या पाडण्यात आलेल्या इमारतींची यादी देण्यात आले तर बरे होईल असे मत व्यक्त केले.

मा. सभापती यांनी असे मत दिले की पुढील बैठकीत अनधिकृत कामाबाबतची जबाबदारी निश्चित करण्यात येईल, तरी अनधिकृत बांधकाम करणा-या विरुद्ध कारवाई होईपर्यंत मूळ भाडेकरूंना बृहत्सूचीवर घ्यावे ती इमारत मालकाने विकली नसेल तर त्या इमारतीतील मूळ रहिवाशांना त्या जागा देण्यात याव्यात असा निर्णय घेण्यात यावा. तसेच मा. सदस्यांनी सुचविल्याप्रमाणे अशा किती अनधिकृत इमारती आहेत त्यांची सर्वेक्ष सविस्तर माहिती पुढील बैठकीत ठेवण्यात यावी अशा संबंधिताना सूचना दिल्या.

मा. सदस्य उत्तपकर यांनी असे सुचविले की, कोपरगांव इस्टेट येथील इमारत जी आज रिक्त आहेत ती उद्या कशावरून भरणार नाही. त्यासाठी मंडळाने काही स्टे घेतला आहे काय ? यावर मा. सभापती यांनी महापालिकेने त्या इमारतीस अजून निवासी परवाना दिलेला नाही अशी माहिती दिली.

मा. सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, कोपरगांव इस्टेट ही मालमत्ता मंडळाने ७३ खाली संपादित केलेली नाही. त्यामुळे जरी बेकायदेशीर इमारत असली तरी त्याबाबतची पूर्ण जबाबदारी महापालिकेची आहे व मालक म्हणेल की, माझ्या भूखंडावर मी इमारत बांधली आहे.

यावर मा. सदस्य श्री विश्वासराव यांनी मुद्दा उपस्थित केला की, जर मंडळाने ९३ खाली इमारत संपादित केलेली नसेल तर भाडेकरुंना मालकाने सदर इमारत बांधलेली असल्यामुळे त्याच्याकडून जागा घ्यावी असे मंडळाने स्पष्ट सांगिते.

यावर मा. सभापती यांनी विधी सल्लागार यांचा सल्ला घ्यावा लागेल असे सुचविले व वरील चर्चेनंतर सदर विषय पुढील बैठकीत घेण्याचे सवानुमते ठरले.

विषय :- [ड] पुनर्रचित इमारतीत गा-ळे देताना
जुन्या रहिवाशांना दंड न लावण्या-
बाबत....

वरील विषयाची बाब टिपणा पृष्ठ क्र. १५९ ते १६५ वर सादर करण्यात आली आहे.

वरील विषयाकित प्रस्तावाची माहिती देताना मुख्य अधिकारी/दु. व पु. यांनी धागिसले की, जुनी इमारत इमारत संपादित करण्यापूर्वी जर भाडेकरुने आपली टेनन्सी मालकाच्या संमतीशिवाय दुस-या व्यक्तीस विकली असेल व विकत घेणा-याचे नांव भाडेपावतीवर नोंदविण्यात आलेले नसेल अशा व्यक्तींना पुनर्रचित इमारतीत जागा देताना मंडळाकडून हस्तांतरण फी रुपये २०,००० ते ३०,०००/- घेण्यात येते व त्यांच्या नांवावर गाळा करून दिला जातो. मा. अध्यक्ष, अखिल मुंबई भाडेकरु संघटना, श्री दशरथ पडवळ यांनी याबाबत असा मुद्दा उपस्थित केला आहे की, जुनी घरकडून पुनर्रचित करण्यापूर्वीच टेनन्सीमध्ये बदल झालेला आहे व मंडळातर्फे व्हेकेशन नोटीस देताना नोटीसवर मूळ भाडेकरुबरोबर विकत घेणा-या व्यक्तीचे नांवही रहिवाशी म्हणून दाखविण्यात आलेले आहे अशी प्रकरणे नियमित्तीकरणाची प्रकरणे न समजता फोपत्याही प्रकारचा दंड अशा रहिवाशांकडून घेतला जाऊ नये व पुनर्रचित इमारतीतील सदनिका जुन्या इमारतीचा रहिवाशी म्हणून त्यांच्या नावा वितरीत करावी. त्यांनी पुढे असेही निदर्शनास आणून दिले की, मूळ भाडेकरुने आपल्या गाळ्याचे हक्क दुस-या व्यक्तीस मोफत बदलून दिले नसणारच. त्याने ते मूळच्या व्यक्तीस विकले असणार. त्याबाबत घरमालकाला जी रक्कम त्याने घावयास पाहिजे तीही त्याने दिलेली नाही आता मंडळाच्या हस्तांतरण फी भरावयास पाहिजे त्यासाठीही तो तयार नाही. जर अशी प्रकरणे नियमित्तीकरणाची प्रकरणे म्हणून समजण्यात घावयाची नसतील व क्षेत्रफळानुसार २०,०००/- ते ३०,०००/- रुपये आकारण्यात येणार नसतील तर निदान हस्तांतरण फीच्या ५० टक्के रक्कम अशा व्यक्तींकडून घेण्यात यावी. त्यासाठी निकष असे असले पाहिजेत की, मंडळाने व्हेकेशन नोटीस देताना विकत घेणा-याचे नांव व्हेकेशन नोटीसवर रहिवाशी म्हणून नोंदलेले असले पाहिजे. संकल्प प्रमाणे तसेच जबाब

दिल्यापासून हाच रहिवाशी रहात होता हे त्याने सिध्द केले पाहिजे.

मा. सभापती यांनी सूचना केली की, खोली विकत घेणारी व्यक्ती व्हेकेशन नोटीस देण्यापूर्वी दहा वर्षे रहावयास पाहिजे असे प्रस्तावात म्हटले आहे परंतु दहा वर्षांखेरीज पाच वर्षांची अट घालण्यात यावी व किमान ५०००/- रुपये आकारण्याखेरीज १०,०००/- रुपये आकारण्यात यावेत. कारण जर घरमालकाकडून अशा व्यक्तीने गाळा बदलून घेतला अस्त तर घरमालकाने बाजारभावाने म्हणजे रु. ३०,००० ते ७०,००० रुपये आकारले असते.

मा. सदस्य श्री उत्तमकर यांनी असे मत व्यक्त केले की, अशी प्रथा पडेल की, जुन्या इमारतीतील जागा दुसऱ्या व्यक्तीकडून घेतल्या जातील व केवळ प्रतिज्ञा-पत्रावर ते रहातील. म्हणून मंडळाने पुनर्रचित गाळ्यांच्या नियमितीकरणासाठी जे दर निश्चित केलेले आहेत त्याच्या ५० टक्के रक्कम अशा भाडेकडून आकारण्यात यावी.

मा. सदस्य श्री साठम यांनी असे निदर्शनास आणले की, पूर्वी रहिवाशी म्हणून ज्यांची नावे व्हेकेशन नोटीसवर दाखविलेली असत त्यांच्याच नावे पुनर्रचित इमारतीतील गाळे वितरीत करण्यात येत असत. मग आता पैसे आकारण्याची ही पध्दत कधीपासून अंमलात आली ? अशी विचार केली.

मुख्य अधिकारी यांनी निदर्शनास आणून दिले की, रहिवाशांने पूर्ण पैसे देऊन मूळ भाडेकडून गाळा विकत घेतलेला असतो. विकणारा व विकत घेणारा ह्या दोन्ही व्यक्ती मालकास पैसे देत नाहीत व मंडळासही पैसे देण्यास तयार नाहीत. केवळ तरी त्याच्या नियमितीकरणासाठी निश्चित करण्यात आलेल्या दराच्या निम्मी तरी रक्कम अशा व्यक्तींनी मंडळाकडे भरली पाहिजे.

वरील चर्चेनंतर मा. सभापती यांनी असे सूचविले की, तदर रहिवाशी व्हेकेशन नोटीस देण्यापूर्वी किमान ५ वर्षे रहावयास पाहिजे, पुनर्रचित इमारतीतील गाळे नियमितीकरणासाठी निश्चित करण्यात आलेल्या दराच्या ५० टक्के रक्कम आकारण्यात यावी त्यास सर्वांनी सहमती दर्शवून सर्वांनुमते मान्यता देण्याचे ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३४८

सविस्तर चर्चेअंती सर्वांनुमते असा ठराव करण्यात आला की, पुनर्रचित इमारतीत गाळे देताना जुन्या रहिवाशांकडून नियमितीकरणासाठी आकारण्यात यावयाच्या दराच्या ५० टक्के रक्कम देऊन गाळे नावे करून गाळ्यांचे ताबे घावेत. तसेच रहिवाशी व्हेकेशन नोटीस देण्यापूर्वी किमान ५ वर्षे रहावयास असले पाहिजेत.

व व्हेकेशन नोटीसवर मूळ भाडेकरूचे व राहवाशाचे नांव स्पष्ट असले पाहिजे.

विषय :- [इ] पुनर्रचित इमारतीमधील घुसखोरांनी
व्यापलेल्या गाळ्यांचे न्यायालयीन/
सक्षम प्राधिकारी/अपिल अधिकारी
यांच्याकडे प्रलंबित असलेल्या प्रकरणांचा
गोबवारा.

विषयांकित अहवाल पृष्ठ क्र. १६७ ते १७३ वर सादर करण्यात आला आहे.

मा. सभापती यांनी सादर विषयाची टिपणी सर्व सन्मा. सदस्यांच्या
माहितीसाठी सादर करण्यात आली आहे, असे सांगितले.

मा. सदस्य श्री खोपकर यांनी गुलमोहर या इमारतीचे नांव घुसखोरी झालेल्या
इमारतीच्या यादीत समाविष्ट केले नसल्याचे निदर्शनास आणले. तसेच मा. सदस्य श्री.
उत्तपकर यांनी निदर्शनास आणले की, घरकुल या इमारतीत बरेच घुसखोर असे
एकच घुसखोर असल्याचे यादीत दाखविण्यात आले आहे. तसेच मयूर हा इ.
नावे घुसखोरी असणा-या इमारतींच्या यादीत नसल्याचे सांगून सादर इमारतींचे
यादीत समाविष्ट करण्यात यावी अशी त्यांनी सूचना केली.

मा. सदस्य श्री गोडाबि यांनी अशी माहिती दिली की, कालिकादर्शन या
इमारतीत एका इतमास वितरण डोउनची त्यान वितरण न घेता "शिवम्" या
पुनर्रचित इमारतीत घुसखोरी करून तो गेली दहा वर्षे रहात आहे. त्या इतमाने,
न्यायालयातून स्थगिती आणलेली असून सादर रु थगिती उठविण्यासाठी मंडळाने प्रयत्न
करावा.

मा. सदस्यांच्या सूचना व हरकती लक्षात घेवून सविस्तर चर्चेअंती सवर्णमते
उपरोक्त अहवालाची नोंद घेण्यात आली.

[उपमुख्य अधिकारी [संकुमण शिबिरे]]

बाब क्रमांक : ४३/५

विषय :- दिनांक : २८.२.१७ पर्यंत संकुमण शिबिरातील
रिक्त/घुसखोर/गाळ्यांची माहिती
दर्शविणारास तक्रार.

वरील विषयाची बाब टिपणी पृष्ठ क्र. १७५ वर सादर करण्यात
आली आहे.

मा. सदस्य श्री विश्वातराव यांनी असे निदर्शनास आणले की, घुसखोरांची फक्त माहिती दिली जाते परंतु करण्यात येत असलेल्या कारवाईच्या प्रगतीबाबत काहीही माहिती देण्यात येत नाही.

यावर माहिती देताना संबंधित अधिकारी श्री मोरे यांनी सांगितले की, १३२७ घुसखोरांनी स्थगिती आणलेली असून २८९ गाळ्यांचे ताबे स्थगिती संपल्यानंतर घेण्यात आले आहेत व जसजशी स्थगितीची मुदत संपत आहे तसतसे गाळ्यांचे ताबे घेण्यात येत आहेत. पोलीस मदत न मिळाल्यामुळे ५५ गाळ्यांचे ताबे घेता आले नाहीत. सद्यःस्थितीत ८०२ घुसखोर आहेत.

मा. सभापती यांनी रमाबाई नगर येथील घुसखोरांचा दाखविण्यात आलेला ३५५ हा आकडा चार महिन्यांपासून तसाच आहे. घुसखोरांना काढण्यात का येत नाही ? अशी विचारणा केली.

यावर श्री मोरे, उपमुख्य अधिकारी यांनी माहिती दिली की, रमाबाई नगर, टागोर नगर येथील घुसखोरांना शासनाने स्थगिती दिली आहे. यावर मा. सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, सदर घुसखोरांना पावसाळ्यापर्यंतच स्थगिती दिली होती. आपल्या कार्यालयाने शासनास पावसाळ्या संपल्यामुळे पुढील कारवाई करण्याबाबत कळवावयास पाहिजे होते असे मत मांडले.

यावर श्री मोरे यांनी शासनास तसेच प्राधिकरणासही पुढील कारवाई करण्याबाबत कळविले व स्थगिती उठविण्याबाबतही विनंती केलेली असल्याचे सांगितले.

मुख्य अधिकारी यांनी माहिती दिली की, सर्वसाधारण असा गैरसमज आहे की, मंडळाचे अधिकारी व कर्मचारीवर्ग यांचा घुसखोरांना संरक्षण देण्यामध्ये आर्थिक लाभ आहे व अधिका-यांच्या व कर्मचारीवर्गाच्या आर्थिक वाढीने संकुमण शिबिरात घुसखोरी होत असते. खरे म्हणजे मंडळाचे भाडेवसुलीकार स्वढ्या मोठ्या संख्येने असलेली घुसखोरीवर कारवाई करण्यामध्ये कमी पडत आहेत. त्यांनी

सामान्य सदस्यांच्या असे निदर्शनास आणून दिले की, दहीसर येथील घुसखोरांनी रानी होम नावाची एक संघटना स्थापन केलेली आहे. त्या संघटनेचे १४०-१४५ कृषीय सभासद आहेत आणि असे घुसखोर वेगवेगळ्या ठिकाणाहून वेगवेगळ्या कारणाने आपत्तीच्या नावाखाली स्थगिती आपतात. मंडळाच्या अधिका-यांनाच दोषी ठरविणे संयुक्तीक होणार नाही.

मा. सदस्य श्री विश्वासराव यांनी असे निदर्शनास आणले की, सरकारी जमिनावर अतिक्रमण करणा-या व्यक्तींना शासनाने संरक्षण दिले आहे. परंतु मंडळाची झालमत्ता असून मंडळाने त्यासाठी काही खर्च केलेला असताना असे संरक्षण घुसखोरांना देणे योग्य नाही.

यावर मा. सदस्य श्री सक्पाळ यांनी असे दिदर्शनास आणले की, शासनाने स्थगिती दिलेली असूनही प्रत्येक वेळी केवळ घुसखोर म्हणून दाखविण्यात येतात. परंतु घुसखोराना कोणाचा स्टें आहे ते दाखविले जात नाही म्हणून हा प्रश्न बँ ठकीत उपस्थित करण्यात येतो. तरी यापुढे न्यायालयीन/शासनाने दिलेली स्थगिती बाबतची प्रकरणे वर्गवारी करून पुढील बँ ठकीत अहवाल सादर करावा. त्यास मा. सभापती यांनी सहमती दर्शवून संबंधित उपमुख्य अधिकारी [संक्रमण शिबिरे] श्री मोरे यांना सूचना दिल्या.

मा. सदस्य श्री विश्वासराव यांनी घुसखोरांकडून मंडळाला काय उत्पन्न आहे अशी विचारणा केली असता संबंधित उपमुख्य अधिकारी [संक्रमण शिबिरे] श्री मोरे यांनी माहिती दिली की, घुसखोरांकडून दरमहा रु. ६००/- नुकसान भरपाईपो टी वसूल केले जातात व पैसे भरले नाहीत तर त्याचे सामान जप्त केले जाते.

मा. सभापती यांनी असे मत व्यक्त केले की, संरक्षणाच्या नांदाखाली आणखी घुसखोरी होणार नाही याची काळजी घेण्यात यावी. त्यांनी माहिती दिली की एका दलालाला गुन्हे अन्वेषण विभागाने अटक केली होती. ज्या गाळ्याच्या अध्यारे त्याला अटक केली होती व जामिनावर सुटल्यानंतर तो दलाल मंडळाच्या भाडेवसुली काराला घेऊन जाऊन त्या गाळ्याचा ताबा घेण्याचा प्रयत्न करतो. म्हणजे मंडळाच्या भाडेवसुलीकार त्या दलालाबरोबर जातो हीच गोष्ट अतिशय गंभीर आहे.

सविस्तर चर्चेअंती मा. सदस्यांनी केलेल्या सूचना व हरकतीची नोंद घेण्यात आली.

बाब क्रमांक : ४३/६

उत्तर परिमंडळ

विषय :- [अ] झ. क्र. ५, रामनिकास, फितवाला रोड
जी[द.] विभाग, मुंबई-६२ या
इमारतीच्या पुनर्बांधणीबाबत....

उपरोक्त विषयाची बाब टिपणी पृ. क्र. १७७ ते १७९ वर सादर करण्यात आली आहे.

उपमुख्य अर्चि भयंता [उत्तर] श्री भुवनदास यांनी वरील प्रस्तावाची माहिती देताना सांगितले की, भाडेकरूंना इमारतीची पुनर्रचना करून पाहिले जाईल. दुरुस्ती करून घेण्यास ते तयार नव्हते. म्हणून अधिक लागणारी रक्कम त्यांनी भरली नाही. ती रक्कम मालकाने भरली. त्यामुळे सदर इमारत ८८[३] अ खाली जाहीर करता येत नाही. मा. अध्यक्ष, विधानसभा श्री दत्ताजी नलावडे यांनी दोन वेळा बैठक आयोजित करून ही इमारत ८८[३] अ खाली जाहीर करावी असे मत व्यक्त केले आहे. परंतु मालकाने अधिकची रक्कम भरलेली असल्यामुळे तो न्यायालयात जाण्याची शक्यता आहे.

यावर मा. सभापती यांनी माहितीस दुजोरा देताना सांगितले की, जेव्हा भाडेकरू किंवा मालक अधिकची रक्कम भरत नाहीत तेव्हाच मंडळ इमारत ८८[३] अ खाली जाहीर करते.

मातदस्य श्री मोडक यांना माहिती दिली की, स्थानिक रहिवाशांची असे म्हणणे आहे की, शेजारील चारही इमारतींची जागा मंडळाने संपादित केलेली आहे व ह्या इमारतीच्या मालकाने जाणूनबुजून इमारतीचे काम सौखण्यासाठी अधिकची रक्कम भरलेली आहे. तरी सदर इमारत चारही इमारतींच्या संयुक्त पुनर्बांधणीत समाविष्ट करून पुनर्रचित करावी.

यावर मा. सभापती यांनी असे मत व्यक्त केले नियमाप्रमाणे अधिकची रक्कम भरण्यात आलेली आहे. त्यामुळे मालक मंडळास न्यायालयात आव्हान देऊ शकतो. शिवाय न्यायालयाने जर मा. अध्यक्ष, विधानसभा यांची सूचना विचारात घेतली नाही तर ते त्यांच्या दृष्टीने प्रतिष्ठेचे नाही. शिवाय सुकथनकर समितीचा अहवालही लवकर घेणार असल्यामुळे न्यायालयात स्थितीत आणखी काही चांगल्या गोष्टी करता येतील. तोपर्यंत हे प्रकरण स्थगित ठेऊ. शिवाय इमारतीची स्थितीही आज चांगली आहे. तरी ह्या गोष्टी मा. अध्यक्ष, विधानसभा यांच्या लक्षात आणून घ्याव्यात अशी त्यांनी सूचना केली.

मुख्य अधिकारी यांनी असे निदर्शनास आणले की, ७५०/- रुपयांची मर्यादा वाढवून ती रुपये १०००/- करण्यात येणार आहे अशी शासनाने घोषणा केली आहे. असे झाले तर मंडळावर आणखी १० ते १२ कोटीचा बोजा वाढणार आहे व उपकरणात्र इमारती पुनर्रचित करणे मंडळाने कठीण होणार आहे. म्हणून मंडळाने शासनाने त्याप्रमाणे मर्यादा वाढविण्यात येऊ नये अशी विनंती केली आहे. मंडळाचे असे स्पष्ट धोरण असले पाहिजे की, ज्या मालकाने आधी संपादित झालेल्या आहेत त्या मालकांची पुनर्रचना झाल्याशिवाय मागून संपादित करण्यात आलेल्या

मालमत्तांची पुनर्रचना करण्यात येऊ नये. उदा. १९७७, १९८० किंवा १९८५ मध्ये संपादित करण्यात आलेल्या मालमत्तांची पुनर्रचना झाल्याशिवाय १९९२ किंवा १९९४ सालातील मालमत्ता संपादित करण्यात येऊ नयेत, असे मत तत्कालिन सचिव, गृहनिर्माण यांनी एका बैठकीत व्यक्त केले होते. विषयांक्ति राम निवास ही इमारत चांगल्या स्थितीत असून त्यापूर्वीच्या तोडण्यात/पाडण्यात आलेल्या इमारतीचे भाडेकरू २०-२५ वर्षापासून संक्रमण शिबिरात रहात असल्यामुळे त्यांचा पुनर्रचनेसाठी प्राधान्याने विचार करण्यात यावा. जरी ही इमारत पुनर्रचनेसाठी घेतली तरी इमारतीचे प्रत्यक्ष काम मात्र पुनर्रचनेसाठी जेव्हा नंबर येईल तेव्हाच हाती घ्यावे. जर नंबराप्रमाणे इमारतींची पुनर्रचना केली नाही तर काही इमारतींचा पुनर्रचनेसाठी नंबरच लागणार नाही. मंडळाकडे दरवर्षी या कामासाठी केवळ ४ ते ५ कोटीचा सिमित निधीच उपलब्ध असतो. दुसरे असे की, मंडळ सध्या तब्ब अधिक पाच मजल्यांच्या इमारती बांधते व गाळे साधारणतः १८० चौ. फूट क्षेत्रफळाचे बांधते. म्हणजे प्रत्येक गाळयामागे मंडळास जवळजवळ एक लाख रुपये खर्च येतो. परंतु एकदा का तब्ब अधिक सात मजल्यांच्या इमारती व २२५ चौ. फूटाचे गाळे बांधावयास घेतले तर प्रत्येक गाळयामागे मंडळास दीड ते पाचपेदीने लाख रुपये बांधकामास लागतील. तसेच मालकी हक्काचे गाळे जरी बांधावे, मंडळाचे ठरविले तरी त्यासाठी लोकांचा प्रतिसाद मिळेलच असे नाही. इमारतीत उद्वाहनाची सुविधा उपलब्ध करून दिल्यास प्रत्येक गाळयामागे उद्वाहनासाठी जवळजवळ १७५/- रुपयांचा खर्च दरमहा अपेक्षित आहे. इमारतीच्या दुरुस्तीसाठी अंदाजपत्रकात २२ कोटी रुपयांची तरतुद होती ती शासनाने कमी करून केवळ १२ कोटी रुपयांची तरतुद होती ती शासनाने कमी करून केवळ १२ कोटी रुपयांची तरतुद केली आहे, हे लक्षात घेऊनच मंडळाचे अंदाजपत्रक बनविण्यात यावे अशा सूचना दिल्या होत्या.

मा. सदस्य श्री मोडक यांनी विषयांक्ति राम निवास या इमारतीच्या शेजारील चार इमारतींची पुनर्रचना करण्यात येणार आहे, व त्या इमारतीतील लोकांवि संक्रमण शिबिरात रहावयास गेले आहेत, असे निदर्शनास आणताच मुख्य अधिकारी यांनी त्या इमारतींची पुनर्रचनासुध्दा नंबरने करण्यात यावी व त्यासाठी आग्रह धरण्यात येऊ नये अशी विनंती केली. जर ह्या इमारतीच्या भाडेकरूंनी मालकी तत्वावर इमारत घेण्याची तयारी दर्शविल्यास मंडळ त्याप्रमाणे कार्यवाही करण्यास तयार आहे, तसेच सुकथनकर समिती मालकी हक्काचे घेण्याबाबत ज्या

सूचना करील त्या सूचना भाडेकरुंनी स्विकाराव्या लागतील.

मा. सभापती यांनी असे निदर्शनात आणले की, मा. सदस्य श्री मोडक यांनी सुवाविल्याप्रमाणे बाजूच्या इमारती पुनर्रचनेसाठी घेण्यात येणार आहेत म्हणून विषयांकित राम निवास ह्याही इमारतीची पुनर्रचना करणे हा क्व हीडल्य असे नाही. कारण ज्या जागा मंडळाने आधी संपादित करण्यात आल्या आहेत त्यांची पुनर्रचना प्राधान्याने आधी करण्यात येईल. सविस्तर प्रदीर्घ चर्चेअंती सर्वांनुमते असे ठरले की ही बाब मा. अध्यक्ष, विधानसभा यांच्या निदर्शनात आणावी व संबंधित अधिकारी/सदस्य यांचे समवेत चर्चा करावी.

बाब क्रमांक : ४३/६

- विषय :- [ब] १. इ.क्र. १८३-१८९, एन.एम. जोशी मार्ग.
२. इ.क्र. ३६९-अ, एन.एम. जोशी मार्ग,
[इराणी घाळ].

वरील विषयांच्या दोन्ही बाब टिपण्या पृष्ठ क्र. १८१ ते १८३ वर सादर करण्यात आल्या आहेत.

मा. सभापती यांनी असे निदर्शनात आणले की, इमारतीच्या दुरुस्तीची कामे थांबविण्यात आल्याचे फस्तावात नमुद केले आहेत परंतु सादर दुरुस्तीची कामे कशासाठी थांबविण्यात आली आहेत याचा उल्लेख करण्यात आलेला नाही. तसेच १९८९ साली इमारत मंडळाच्या ताब्यात आलेली असताना १९९४ साली कामास सुरवात करण्यात आली. हा पाच वर्षांचा कालावधी कशासाठी लागला ?

यावर संबंधित अधिकारी श्री. भुवनदास यांनी माहिती दिली की, इमारत ४१ [] खाली संपादित करण्यात आली होती, परंतु त्याचा जी.आर. शासनाकडून प्राप्त झाला त्यावेळी त्या इमारतीचे दुरुस्तीचे काम सुरु होते ते मध्येच बंद करण्यात आले. ह्यामध्ये ठेकेदाराचा काही दोष नाही. तसेच पुनर्बांधणीचे नकाशेही मंजूर झाले आहेत. त्यामध्ये संबंधित ठेकेदार त्याने केलेल्या कामाचे पैसे मागत आहेत. तरी त्यांची देयके अदा करण्यासाठी मान्यता देण्यात यावी अशी विनंती केली.

सविस्तर चर्चेअंती ठेकेदारांना व वास्तुशास्त्रज्ञांना त्यांनी केलेल्या कामाची देयके पारित करण्यासाठी सर्वांनुमते मान्यता देण्याचे ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३४९

[१] इ.क. १८३-१८९, एन.एम. जोशी मार्ग व [२] इ.क. ३६२-अ, एन.एम. जोशी मार्ग ह्या दोन्ही इमारतींच्या ठेकेदारांना व वास्तुशास्त्रज्ञांना त्यांनी केलेल्या कामांची अंतिम देखणे पारित करण्यासाठी व त्यांना करास्पत्रातून मुक्त करण्यासाठी सर्वांनुमते मान्यता देण्यात आली.

विषय :- [क] उपकरपात्र इमारतींच्या ट्रस्टनी कामांचे नकाशे व अंदाजपत्रकांना प्रशासकीय मंजूरी प्रदान करण्याचे प्रस्ताव.

उत्तर परिमंडळातील उपकरपात्र इमारतींच्या ट्रस्टनी कामांचे नकाशे व अंदाजपत्रकांना प्रशासकीय मंजूरी मिळणे बाबतचे प्रस्ताव पृ. क्र. १८५ ते ३९१ वर सादर करण्यात आले आहेत.

वरील प्रस्तावांवर चर्चा करताना मुख्य अधिकारी यांनी असे निदर्शनास आणले की, शासनाकडून मंडळात २२ कोटी रुपयांचे अनुदान मिळणार हे गृहीत धरून अंदाजपत्रकात ३० कोटी रुपयांची तरतूद केली आहे. शासनाकडून १० कोटी रुपये कमी मिळणार असल्याची शक्यता असल्याने सादर अंदाजपत्रकाची तरतूद २० कोटी रुपयांवर घेईल.

यावर मा. सहाय्यी यांनी असे निदर्शनास आणले की, दक्षिण विभाग, उत्तर विभाग, यांनी सादर केलेल्या अंदाजपत्रकांची रक्कम जवळजवळ ८ कोटी रुपये आहे. जर ही सर्व अंदाजपत्रके मंजूर केली तर उर्वरित ११ महिनांसाठी केवळ १० कोटी रुपये उरत आहेत. त्यामुळे सुधारित अंदाजपत्रके किंवा धोकायक इमारतींची अंदाजपत्रके असतील तेवढीच मंजूर करावी लागतील व पहिले सहा महिने तेवढीच कामे करावी लागतील.

यावर मुख्य अधिकारी यांनी पावसाळ्यापूर्वीच्या सर्वेक्षणामध्ये सुद्धा आणखी इमारती येतील त्यांच्यासाठी सुद्धा जवळजवळ २ कोटी रुपये राखून ठेवावे लागतील. तसेच ११ एप्रिल ९७ रोजी मंडळाची चालू असलेली कामे पूर्ण करण्यासाठी किती निधी लागेल, तसेच पावसाळ्यापूर्वीच्या सर्वेक्षणामध्ये येणाऱ्या कामांसाठी २ कोटी रुपयांची आवश्यकता गृहीत धरून व शासनाकडून मिळणारे १२ कोटी रुपयांचे अनुदान गृहीत धरून कोणत्या कामांना प्राधान्य द्यावयाचे हे ठरवावे लागेल.

मा. सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, "अ" विभागात व्यावसायिक इमारती अधिक असल्यामुळे त्या इमारतींना नाहरकत प्रमाणपत्र प्रदान करून घेण्यासाठी भाडेकरूंना सांगावे.

यावर श्री वणीकर, उपमुख्य अभियंता यांनी, मुख्य अधिकारी यांच्या सूचनेप्रमाणे पहिल्या टप्प्याची अंदाजपत्रके सादर करणे आवश्यक असेल तर त्यावर पुनर्विचार करून सादर केली जातील परंतु तिसऱ्या टप्प्याची किंवा सुधारित अंदाजपत्रके अततील तर ती मंजूर करण्यात यावीत अशी विनंती केली. स्पीलवर्क कामांसाठी येणारा खर्च अशा कामांना द्यावे लागणारे प्राधान्य हे ११ महिन्यांच्या कालावधीतील तरतुद लक्षात घेऊन अभ्यास करण्यात येईल व त्याप्रमाणे अंदाजपत्रके पुढील सादर करण्यात येतील.

मा. सभापती यांना निदर्शनास आणले की, संपूर्ण उत्तर विभागाची मिळून ४ कोटी रुपयांची अंदाजपत्रके सादर करण्यात आलेली आहेत. शिवाय सुधारित ५० लाख रुपयांची अंदाजपत्रके सादर करण्यात आली आहेत. त्यामुळे मंजूर तरतुदीच्या ६ कोटी रुपयांमधून ४ कोटी रुपये पहिल्याच टप्प्यात संपतात. म्हणून प्राधान्याने करावयाच्या कामांनाच मंजूरी देण्यात यावी नाही तर उर्वरित ८ महिन्यांसाठी काहीही कामे होणार नाहीत.

मा. उप-सचिव, श्री कोकणे यांनी असे मत व्यक्त केले की, मुख्य अधिकारी यांनी सुचविल्याप्रमाणे चालू कामांना किती पैसे लागणार आहेत, मान्यता मिळालेल्या कामांना किती खर्च करावा लागेल व पावलाच्यापूर्वीच्या सर्वेक्षणामध्ये येणाऱ्या इमारतींना किती पैसे द्यावे लागणार ह्या प्राधान्याने तिन्ही गोष्टींचा विचार करूनच अंदाजपत्रकांना मान्यता देण्यात यावी.

मुख्य अधिकारी यांनी सूचना केली की, दोन्ही उपमुख्य अभियंता यांनी चालू कामांसाठी येणारा खर्च, ३१ मार्च ९७ पर्यंत जी कामे पूर्ण होणे अपेक्षित होते अशी कामे पूर्ण करण्यासाठी लागणारा निधी, आजच्यावधी प्रशासकीय मान्यता मिळालेली परंतु कामांना प्रत्यक्ष सुरवात न झालेली अशी कामे व त्या कामांना लागणारा निधी २० कोटी रुपयांत मंडळ किती कामे करू शकते व आणखी १२ कोटी शसिनाकडून मिळाले तर मंडळ किती कामे करू शकेल या सर्व गोष्टींचा अभ्यास करून व्यावहारिक प्रस्ताव मंडळासमोर पुढील बैठकीत ठेवण्यात यावेत. मंडळाकडे उपलब्ध असलेला निधी व करावयाची कामे याचे स्पष्ट चित्र मंडळासमोर ठेवण्यात यावे. अशा परिस्थितीत असे होता कामा नये की, ठेकेदाराने मंडळाकडून पैसे मिळत नाहीत तोपर्यंत कामे बंद केले आहे.

मा. सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, गेल्या वर्षीच्या सैसापेकी अजूनही ३ कोटी रुपये मंडळात वाढ्याचे आहेत. एकट्या स्फरस/जीएस या विभागाचे अंदाजपत्रक सव्वा कोटी रुपयाचे आहे. यावर संबंधित अधिकारी श्री भुवनदास यांनी स्फरस/जीएस व स्फरस/जीएस या विभागात मोठ्या इमारती असलेल्याने सदर इमारतीच्या दुसऱ्याच्या उर्वर जवळजवळी १० लाख घेतो.

मा. सदस्य सावरकर यांनी अशी सूचना केली की, जरी १५ दिवसात पुढील वेळ होणार असली तरी धोकादायक इमारतींची अंदाजपत्रके मंजूर करावयास हरकत नाही. कारण वेळ १५ दिवसांनीच होईल असे नाही.

यावर मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, धोकादायक इमारती पडल्या तर मुख्य अधिकारी हे त्यांना असलेल्या डिस्क्रिशनरी अधिकाराखाली काम करू शकतात. मुख्य अधिकारी यांनी असे निदर्शनास आणले की, आचारसंहिता चालू असताना देखील तांतडीच्या प्रस्तावांना त्यांनी मान्यता दिलेली आहे. मुख्य अधिकारी यांनी पिनंती केली की, मंडळाचे सदस्य लोकांची गा-हाणी जशी बैठकीत मंडळात तसेच त्यांनी मंडळाची बाजूही शासनासमोर मांडून मंडळास वेळेवर सैसा मिळत नसल्याबाबत व शासनाचे अनुदानही वेळेवर मिळत नसल्याबाबत शासनाचे लक्ष वेधावे.

मुख्य अधिकारी यांनी यावर असे सांगितले की प्राधान्याने मंजूर करावयाची अंदाजपत्रके मंडळाने त्यांना अनुमती दिल्यास त्यांच्या पालकीवर मान्यता देऊन दिनांक : २३.४.९७ रोजी होणारा वा वेळीत ठेवण्यात येतील.

सविस्तर चर्चेअंती मा. सभापती यांनी सर्व बाबींच्या विचार करून सुचविले की, चालू असणाऱ्या कामांची अंदाजपत्रके, तांतडीच्या कामांची अंदाजपत्रके मुख्य अधिकारी मंजूर करतील आणि बाकीच्या अंदाजपत्रकांपैकी कोणत्या अंदाजपत्रकांना प्राधान्य द्यावे हे ठरवून पुढील बैठकीत अंदाजपत्रके ठेवण्यात येतील. त्यास सर्व सन्मा. सदस्यांनी सहमती दर्शविली.

दक्षिण परिमंडळ

बाब क्रमांक : ४३/७

विषय :- वास्तुशास्त्रज्ञांना म्हाडा नियम १९७६ कलम ८८[३] अ, प्रस्तावाच्या अहवालाचे शुल्क वाढवून देण्याबाबत...

उपरोक्त विषयाची बाब टिप्पणी पृष्ठ क्र. ३९३ ते ३९५ वर सादर करण्यात आली आहे.

वरील प्रस्तावाची संक्षिप्त माहिती मा. सभापती यांनी सभागृहात दिली. त्यांनी सांगितले की, ८८[३] अ, प्रस्ताव तयार करण्यासाठी मंडळ वास्तुशास्त्रज्ञांना ~~५००/-~~ रुपये एवढे शुल्क देण्यात येत आहे. परंतु हे फारच कमी आहे तरी ते १५००/- पर्यंत देण्याचे प्रस्तावीत करण्यात आले आहे, तरी सदर प्रस्ताव मान्य करावयात हरकत नाही असे मत व्यक्त केले व सविस्तर चर्चेअंती प्रस्ताव सर्वानुमते मंजूर करण्याचे ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३५१

वास्तुशास्त्रज्ञांना म्हाडा अधिनियम १९७६ च्या कलम [८८[३] अ, प्रस्ताव तयार करण्यासाठी शुल्क वाढवून रु. १५००/- एवढे देण्यास सर्वानुमते मान्यता देण्यात आली.

बाब क्रमांक : ४३/८

अध्यक्षांच्या परवानगीने आयत्यावेळी घेण्यात येणारे प्रस्ताव.

- विषय :- [१] भूकर पहाणी क्र. ५४८/१०, माटुंगा विभाग, भूखंड क्र. ७३६, दादर माटुंगा इस्टेट, उपकर क्र. एफ १६५०० [३]/१०, पारसी कॉलनी रोड क्र. ४, दादर [पूर्व], मुंबई येथील मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.
- [२] भूकर पहाणी क्र. १६३८, मायखंडा विभाग, इ. क्र. २१, तौ टर स्ट्रीट, आगीपाडा [वेस्ट] इस्टेट येथील "सीला व्हीला" म्हणून ओळखल्या जाणा-या मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.
- [३] अंतिम भूखंड क्र. ३१७ [भाग] नगररचना योजना क्र. ३ [तीन] माहीम विभाग, सिलला देवी मंदिर मार्ग, माहिम, मुंबई येथील "अ" वर्गातील उपकरपात्र मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.
- [४] भूकर पहाणी क्र. ११४ [भाग] वाळकेश्वर विभाग, इ. क्र. २२०, वाळकेश्वर मार्ग, "डी" विभाग, मुंबई येथील मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.

: २८ :

[५] अंतिम भूखंड क्र. ५६७, नगररचना योजना क्र. ४ [चार] माहीम विभाग, इ. क्र. १२२, एफ जंक्शन ऑफ गोखले रोड [दक्षिण] व भवानी शंकर मार्ग, दादर [प.] येथील मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.

[६] भूकर पहाणी क्र. १/१४२२, कोर्ट विभाग. इ. क्र. २२-४५ डॉ. डी. एन. मार्ग "अ" विभाग, मुंबई येथील मालमत्तेच्या पुनर्विकासाकरिता "ना हरकत प्रमाणपत्र प्रदान करण्याबाबत.

सांगितले की मा. सभेच्या यांनी ५० टक्के भाडेकरू एकत्र आल्यानंतर त्यांना प्रदान करण्यात यावयाचे नाहरकत प्रमाणपत्राचे ६ प्रस्ताव सादर करण्यात आले आहेत. सदर प्रस्ताव हे मंडळाच्या धोरणाप्रमाणे असून मंडळाच्या अधिका-यांनी तपासणीही केलेली आहे. तर वरील सहा प्रस्ताव मंजूर करण्यास हरकत नाही असे मत व्यक्त केले.

त्यांनी पुढे असेही निदर्शनास आणून दिले की सदर प्रस्तावातील विषयांजित मालमत्तेच्या भाडेकरूंनी/घरमालक/विकसक यांनी सादर केलेले कागदपत्र, करारनामा वगैरे मंडळाच्या धोरणाप्रमाणे योग्य असल्यामुळे व अधिका-यांनी तपासणी केलेली आहे.

सविस्तर चर्चे वरील सहा मालमत्तेच्या प्रस्तावांना पुनर्विकासासाठी ना हरकत प्रमाणपत्र देण्याचे सर्वानुमते ठरले.

ठराव क्रमांक : ४३/३५२

जुन्या "अ" वर्गातील उपकरणात इमारतीच्या पुनर्विकासासाठी "ना हरकत प्रमाणपत्र" प्रदान करण्याचे खालील सहा प्रस्ताव चर्चेअंती सर्वानुमते मंजूर करण्यात आले.

[१] भूकरपहाणी क्र. ५४८/१०, माटुंगा विभाग, भूखंड क्र. ७३६, दादर माटुंगा इस्टेट, उपकर क्र. एफ-६५०० [३]/१०, पारसी कालनी, रोड क्र. ४, दादर, पूर्व, मुंबई.

[२] भूकर पहाणी क्र. १६३८, भायखळा विभाग, इ. क्र. २१, सौ टर स्ट्रीट, आग्नीपाडा [वेस्ट], इस्टेट येथील "तिला व्हीला".

[३] अंतिम भूखंड क्र. ३२७ [भाग] नगररचना योजना क्र. ३, [तीन], माहीम विभाग, शि तला देवी मंदिर मार्ग, माहीम, मुंबई.

[४] भूकर पहाणी क्र. ११४ [भाग] वाळकेश्वर विभाग, इ. क्र. २२०, वाळकेश्वर मार्ग, "डी" विभाग, मुंबई.

[५] अंतिम भूखंड क्र. ५६७, नगररचना योजना क्र. ४ [चार] माहीम विभाग, इ. क्र. १२२, एफ जंक्शन ऑफ गोखले रोड [दक्षिण] व भवानी शंकर मार्ग, दादर [पश्चिम].

[६] भूकर पहाणी क्र. १/१४९२, फोर्ट विभाग, इ. प्र.
२९-४५, डॉ. डी. एन. मार्ग, "अ" विभाग, मुंबई.

मा. अध्यक्षंच्या परवानगीने घेण्यात येणारे आयत्या वेळेचे विषय :-

मा. सभापती यांनी सूचना केली की, सर्व सन्मा. सदस्यांनी कैलीसाठी हजर रहाण्यासाठी त्यांचे निवासस्थान ते कार्यालय यामधील अंतरासाठी टॅक्सी भाडे देण्याचा प्रस्ताव मान्य करण्यात आला असून सर्व सदस्यांनी प्रवास भत्ता लिहून घावा म्हणजे त्वरित त्यांना पैसे देण्याची व्यवस्था केली जाईल.

सर्व सन्मा. सदस्यांनी त्यांच्या भागातील इमारतीच्या दुरुस्ती बाबत जनतेकडून, मा. आमदार मा. नगरसेवक यांच्याकडून काही सूचना प्राप्त झाल्यास त्या मंडळाच्या लक्षात आणून देण्यात याव्यात म्हणजे त्यावर प्राधान्याने कार्यवाही करता येईल.

मा. सदस्य श्री विश्वासराव यांनी १६८-१७०, पेपरि नरिम्न स्ट्रीट, बोरा बाजार, बाजार मे ट ही इमारत १७ वर्षांपूर्वीच पाडण्यात आलेली आहे. मंडळाने ८८[३] अ, खाली सदर जागा संपादितही केलेली आहे. भाडेकरू संक्रमण शिबिरात रहात आहेत. परंतु अजूनही वेगवेगळ्या कारणांनी या इमारतीचे काम पुढे टकलण्यात येत आहे.

यावर मुख्य अधिकारी यांनी माहिती दिली की, इमारतीची पुनर्रचना करण्यास मालकास संधी देण्यात आलो होता. परंतु भाडेकरू तयार नसल्यामुळे आता लवकरच त्या इमारतीची पुनर्रचना मंडळामार्फत करण्यात येणार आहे. मा. सभापती यांनी श्री परब, उपमुख्य अभियंता [पुनर्रचना] यांना याबाबतचा अहवाल देण्यास सांगितले.

मा. सदस्य श्री भुवड यांनी त्यांच्या माहितीतील एक इमारत १९८२ साली अचानक पडली, त्या इमारतीतील भाडेकरू तेव्हापासून सायन संक्रमण शिबिरात रहात असून श्री दिक्ते नांवाच्या इसमास व्हेकेशन नोटीस देऊन सायन संक्रमण शिबिरात मसालाही वितरीत केलेला आहे. सदर इसम अधिकृत असूनही मंडळ त्याचे भाडे घेत नाही. या विषयाबाबत उपमुख्य अधिकारी यांना ११ एप्रिल ९७ रोजी पत्रही दिलेले आहे.

यावर मा. सभापती यांनी श्री तेरदाळकर, उपमुख्य अधिकारी यांना या प्रकरणी मुख्य अधिकारी यांच्या मान्यतेने प्रकरण निकाली काढण्याच्या सूचना दिल्या.

मा. सदस्य श्री उत्पकर यांनी ज्या कलम ८-अ खाली भूसंपादन प्रक्रिया केली जाते त्या कलमाला कोर्टात आच्छादन दिले आहे काय ? अशी विचारणा केली असेता. मा. सभापती यांनी माहिती दिली की, मालकांनी न्यायालयाची दिशाभूल केलेली आहे त्याबाबत विधी सल्लागार/प्राधिकरण यांनी प्रतिज्ञापत्र सादर केलेले आहे. त्यामुळे संपादन प्रक्रियेला बाधा येणार नाही. कलम १०३[ब] च्या संदर्भात सर्वोच्च न्यायालयात प्रकरण दाखल करण्यात आलेले आहे.

याबाबत मा. सभापती यांनी विधी सल्लागार यांना वेळीनंतर त्यांच्या दालनात बोलावून चर्चा करण्यात येईल असे आश्वासन दिले.

मा. सदस्य श्री खोपकर यांनी निदर्शनास आणले की अमोद मिलिंद सहकारी गृहनिर्माण संस्थेबाबत दोन वेठकीपूर्वी प्रश्न उपस्थित केला होता. संस्थेच्या सदस्यांना जज्मेंटसाठी कार्यालयात बोलाविण्यात आले होते. परंतु संबंधित अधिका-याची बदली झाल्यानंतर सध्या हे काम सहमुख्य अधिकारी पदातात, त्यांनी त्यांना सांगितले की, त्यांच्यावर काही बंधने असल्यामुळे ते ह्या प्रकरणी नियम घेऊ शकत नाहीत. जर त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे अधिकारी नियम घेऊ शकत नसेल तर आडेकसंची कामे कशी होणार अशी विचारणा केली.

यावर मुख्य अधिकारी यांनी माहिती दिली की, राजीव गांधी निवारा प्रकल्पाचे जे विशेष भूसंपादन अधिकारी आहेत त्यांना अशा प्रकरणी नियम घेण्याचे अधिकार देण्याचे प्राधिकरणाच्या विचाराधीन आहे. सदर बाब मा. उपाध्यक्ष/प्रा. यांच्याकडे घेताठी ठेवली आहे. शिवाय राजीव गांधी निवारा प्रकल्पाकडे सध्या भूसंपादनाचे कामाचा वोजाही नाही. सध्या मंडळाकडे १०३-ब खाली १०५ प्रस्ताव प्रलंबित असून त्या कामाची जबाबदारी प्राधिकरण आणि शासन यांच्या संमतीने राजीव गांधी निवारा प्रकल्पाच्या अधिका-याला देण्यात येईल. उपजिल्हा अधिकारी या संवर्गातील पदावर विशेष भूसंपादन अधिकारी म्हणून नेमणूक केली जाते. श्री. नाचणकर हे अच्यर जिल्हाधिकारी या संवर्गातील असल्यामुळे विशेष भूसंपादन अधिकारी म्हणून कामकाज देणे बरोबर नाही. तरी अधिवेशन संपल्यानंतर आठवड्याभरात भूसंपादन अधिका-याची नेमणूक करण्यात येईल असे आश्वासन दिले.

मा. सदस्य श्री साटम यांनी संकुमण शिबीर कार्यालयात अजूनही मा. सदस्यांना चांगली वागणूक मिळत नसल्याची तक्रार केली. त्यांनी माहिती दिली की, दंगलीच्या काळात एक विधवाबाई घर सोडून निघून गेली होती. ती १९९६ मध्ये पुन्हा त्या जागेत आली असेता त्या गाळ्यात कोणी दुतरेच रहात होते. यासंबंधात त्या बाईने कार्यालयात लेखी पत्रव्यवहार करुनही अजून तिला लेखी उत्तर दिलेले नाही. संबंधित भाडेवसुली कराने त्या बाईत सांगितलेली माग अत्तलेली जाय या इतमात दिलेली असल्यामुळे तिने दुसरा गाळा घ्यावा.

अजूनही त्या बाईला जागा दिलेली नाही. उपमुख्य अधिकारी यांना ती भेटली असता त्यांनी तिला पोलीस केंद्र करा असे मार्गदर्शन केले.

मुख्य अधिकारी यांनी असे निदर्शनास आणले की, अशी अनेक उदाहरणे पहावयास मिळतात की, मूळ भाडेकरू आपल्या गाळ्यात त्या संमतीने पोटभाडेकरू ठेवतो काही काळाने त्यांच्यातील समजतपणा संपतो व मूळ भाडेकरू तक्रार करतो की, त्यांच्या गाळ्यात कोणी तरी ति-डाईत इतम रहात आहे. काही प्रकरणांमध्ये मूळ भाडेकरू मृत्यू पावल्यानंतर त्याचा मुलगा हक्क सांगण्यास पुढे येतो.

तदर बाईस संबंधित भाडेवसुलीकाराने सांगितले की, पूर्वी रहात असलेली तिची खोली अधिकृतपणे दुस-या भाडेकरूस देण्यात आलेली आहे, त्यामुळे बाजूची खोली तिने घ्यावी अशी विनंती केली.

मा.सभापती यांनी अशी जी काही प्रकरणे असतील त्याबाबत मुख्य अधिकारी यांची मान्यता घ्यावी, प्रकरणे निकाली काढावी अशी सूचना केली.

मा.सदस्य श्री सकपाळ यांनी अशी सूचना केली की, तोबावाणी चाळीच्या भाडेकरूंनी मंडळाला फार सह्य केलेले असल्यामुळे त्या रडिवाशाचे म्हणणे लक्षात घेऊन त्यांना योग्य तो न्याय देण्यात यावा.

मा.सभापती यांनी असे निदर्शनास आणले की, अतिरिक्त गाळे इमारतीत उपलब्ध असतील तर सर्व मजल्यांवर गाळे समप्रमाणात राखीव ठेवावयास पाहिजेत. परंतु मूळ भाडेकरू वरच्या चौथा व पाचव्या मजल्यांवर गाळे घेण्यास तयार नसतात त्यामुळे बृहत्सूचीवरील भाडेकरूंना नाईलाजाने चौथ्या किंवा पाचव्या मजल्यावर जावे लागते. हा त्यांच्यावर अन्याय असतो. म्हणून तोबावाणी चाळीच्या संदर्भात सोडत काढण्याचा निर्णय घेण्यात आला होता.

यावर मा.सदस्य श्री सकपाळ यांनी असे निदर्शनास आणले की, तळ मजल्यावर दारुचा बार असल्यामुळे लोकांना तो त्रासदायक असल्यामुळे तळमजला नको आहे. यावर मा.सभापती यांनी असे मत व्यक्त केले की, मा.सदस्यांच्या विनंतीस मान देऊन कायदा मोडणार नाही व रडिवाशांवर अन्यायही होणार नाही हे लक्षात घेऊन निर्णय घेण्यात येईल.

मा.सदस्य श्री सकपाळ यांनी असे निदर्शनास आणले की, त्यांच्या विभागातील ठेकेदारांना कामाचे पैसे देण्याचे मंडळाने का थांबविले आहे? यावर मा.सभापती यांनी सध्या निधी उपलब्ध नसल्यामुळे एप्रिलपासून ठेकेदारांना पैसे मिळतील असे सांगितले.

६३

मा. सदस्य श्री दिलीप गोडबि यांनी असे सांगितले की हिम्मत मंत्राने वा इमारतीचा अाग अचानक कोसळला होता. तेव्हा तेथे भोट देण्यास गेलेल्या संबंधित अधिका-यांनी त्यांना सांगितले की, इमारतीचे अंदाजपत्रक तयार करण्यात आलेले असून प्राधान्याने काम हाती घेण्यात येईल. तसेच वास्तुशास्त्रज्ञ नेमण्यात आलेला असून पुढील बरे ठकीत याबाबत निष्पत्ती घेण्यात येणार आहे.

यावर मा. सभापती यांनी जर प्राधान्याने इमारतीचे काम करावयाचे असेल तर मुख्य अधिकारी यांची दोन दिवसांत मान्यता घेण्यात येईल अन्यथा २३ तारखेच्या बैठकीत सदर बाब ठेवण्यात येईल असे सांगितले.

मा. सदस्य श्री रेडे यांनी सांगितले की, मा. सदस्य श्री साटम यांनी संक्रमण विादिराबाबत जो सुद्धा उपस्थित केला होता तो खरा असून श्री माने, मिळकत व्यवस्थापक यांच्याबाबत लोकांच्या अनेक तक्रारी आहेत. यावर मुख्य अधिकारी यांनी श्री माने मिळकत व्यवस्थापक यांच्या जमी दुस-या अधिका-याची नेमणूक करण्यात यावेत असेही कार्यवाही करण्यात येईल.

मा. सदस्य श्री अनंत पालकर यांनी असे निदर्शनास आणले की, ८८[३]अ जाहीर केल्यानंतर इमारतीतील रडिवाशांना संक्रमण गाळे मिळण्यासाठी ३-४ महिने लागतात तसेच पूर्वीच्या भाडेकरूचे थकलेले लाडू टाचे बील नवीन येणा-या भाडेकरूंना अारावयास सांगितले जाते व ते उचित वाटत नाही. म्हणून अभी पध्दत अशावयास हटवी की, पुनर्रचित इमारतीतील गाळ्याचा ताबा देताना संक्रमण गाळाचे शेवटचे बील भरल्याची पावती भाडेकरूकडून घेण्यात यावी. त्याशिवाय ताबा दिला जाऊ नये. कारण थकलेल्या बिलाचा मुर्दंड विनाकारण नवीन येणा-या भाडेकरूला पडतो. यावर अधिकारी श्री मोरयांनी माहिती दिली की, थकित बील भरल्यानंतर त्या बिलाचे अारलेले पैसे आम्ही परत करतो व भाडेकरू ज्या तारखेपासून रहावयास येतो त्या तारखेपासून बील त्या भाडेकरूने अारावयाचे असते. काही वेळा बी. एस. ड. एस. डबल बील पाठविते व त्याची रप अभियंता यांच्या कडून तपासणी करून थकलेली बिले मंडळ भरते.

कृपया पुढील पृष्ठ पहावे.

यांवर
मा. सभापती यांनी यावर उपमुख्य अधिकारी, त श्री मोरे यांना याप्रकरणी योग्य कार्यवाही करून घ्यावी अशा सूचना दिल्या.

मा. सदस्य श्री अनंत पालकर यांनी असे निदर्शनास आणले की, २१, दुर्गादेवी स्ट्रीट, सी-वॉर्ड या इमारतीचे १२/१५ भाडेकरू संक्रमण गाळ्यांचा ताबा मिळण्यासाठी कार्यालयात सतत के-या मारत असूनही अद्याप त्यांना गाळ्यांचे ताबे देण्यात आलेले नाहीत. कारण व्हेकेशन नोटीस वडीलांच्या नावे आहे, परंतु वडील आज हयात नाहीत व मुले पुढे आली आहेत तरी त्यांना गाळा मिळण्यासाठी के-या माराव्या लागतात.

मा. सभापती यांनी श्री. मोरी यांना याप्रकरणी योग्य ती कार्यवाही करून घ्यावी अशा सूचना दिल्या.

मुख्य अधिकारी यांनी सूचना केली की, मंडळाच्या अधिका-यांनी सन्मा. सदस्यांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी दोन दिवस राखून ठेवावेत व त्या दोन दिवसांत त्यांचे प्रश्न प्राधान्याने हाताळावेत.

मा. सदस्य श्री. दाजी मोडक यांनी २१२, जयंती बिल्डिंग, चंद्रकांत राणे मार्ग, वरली नाका वा इमारतीची दुरुस्ती चालू असताना इमारतीचे मालक श्री. चंद्रकांत भगत यांनी गच्चीवर नवीन अनधिकृतपणे मजला उभारलेला आहे. त्याचप्रमाणे ना. म. जोरगा नागाद्वार रस्ता-संदीकरणांमध्ये एक इमारत गेली आहे. ते ये असलेल्या साईबाबा मंदिराच्या वरच्या बाजूत एक दुकान आहे. मंडळ मंदिराच्या वरचा भाग तोडत असल्यामुळे तो दुकानदार त्या जागेचा फायदा घेत आहे. याबाबत स्थानिक नगरसेवक, शाखा प्रमुख यांनी तक्रारीही केल्या आहेत. या अनधिकृत कामांबाबत त्वरीत कारवाई अर्ि भूषेत आहे.

मा. सदस्य श्री. दाजी मोडक यांनी अशी विनंती केली की, बृहत्सूचीवरील लोकांना सहाजु भूतीपूर्वक लवकरात लवकर जागा देण्यात याव्यात. कारण मुलांच्या शाळा लुह होणार असल्यामुळे त्यांना काही अडचणी येणार नाहीत.

ठेकीच्या अखोरीत मा. सभापती यांनी सूचना केल्या की, सन्मा. सदस्यांनी ज्या सूचना केलेल्या आहेत, विशेषतः संक्रमण शिबीर कार्यालयाबाबत तक्रारी आहेत, तसेच बैठकीत उपस्थित केलेले मुद्दे विद्या रात घोडन ते लिखित आहेत असे समजून आभार मानून त्यांनी बरे ठक समाप्त झाल्याचे जाहीर केले.

नि. का. अ/दु. व पु. मंडळ

मुख्य अधिकारी/दु. व पु. मंडळ

मा. सभापती/दु. व पु. मंडळ